CTIF
regulamin
Tradycyjnych Międzynarodowych Zawodów Pożarniczych

wydanie siódme 2011

Zatwierdzony przez Komitet Wykonawczy CTIF 31 października 2011r.

Spis treści

1. TRADYCYJNE MIĘDZYNARODOWE ZAWODY POŻARNICZE
1.1. Wygląd i sposób noszenia odznaki międzynarodowych zawodów pożarniczych
1.2. Grupy klasyfikacyjne
1.3. Klasy zawodników
1.4. Wielkość (skład) drużyn
1.5. Wiek zawodników
1.6. Język rozkazów i poleceń
2. POSTANOWIENIA OGÓLNE
2.1. Konkurencje zawodów
2.2. Warunki dopuszczenia do zawodów
2.3. Skład drużyny i oznaczenie zawodników
2.4. Sprzęt
2.4.1. Sprzęt do ćwiczenia bojowego (na sucho)
2.4.2. Sprzęt do sztafety pożarniczej z przeszkodami
2.5. Umundurowanie i uzbrojenie osobiste
3. SĘDZIOWIE
3.1. Kierownictwo zawodów
3.2. Sędziowie ćwiczenia bojowego
3.3. Sędziowie sztafety
3.4. Sędziowie komisji obliczeń
3.4.1. Komisja obliczeń A
3.4.2. Komisja obliczeń B
3.5. Sędziowie rezerwowi
3.6. Służba porządkowa
3.7. Tłumacze
3.8. Oznaczenia sędziów i służb porządkowych
4. PLAC ZAWODÓW
4.1. Tor do ćwiczenia bojowego
4.2. Tory do sztafety pożarniczej z przeszkodami
5. PRZYGOTOWANIE DO ZAWODÓW
5.1. Zgłoszenie wstępne
5.2. Zgłoszenie ostateczne
5.3. Opłaty
5.4. Harmonogramy zawodów
5.5. Trening
6. ROZPOCZĘCIE ZAWODÓW
6.1. Otwarcie zawodów
6.2. Zgłoszenie do komisji obliczeń A
7. ĆWICZENIE BOJOWE (NA SUCHO)
7.1. Ustawienie drużyny, rozłożenie sprzętu
7.2. Złożenie meldunku sędziemu głównemu
7.3. Start
7.4. Budowa linii ssawnej

7.4.1. Rozłożenie odcinków węży ssawnych
7.4.2. Łączenie linii ssawnej
7.4.3. Zakładanie linek
7.4.4. Zaniesienie linii ssawnej do wody
7.4.5. Powtórne łączenie linii ssawnej
7.5. Budowa linii głównej
7.6. Budowa pierwszej linii gaśniczej
7.7. Obsługa rozdzielacza i nadzór nad wężami
7.8. Budowa drugiej linii gaśniczej
7.9. Ustawienie końcowe
7.10. Zadania sędziów podczas ćwiczenia bojowego
7.11. Elektroniczny pomiar czasu na torze ćwiczenia bojowego
7.11.1. Organizacja elektronicznego pomiaru czasu
7.11.2. Funkcjonowanie elektronicznego pomiaru czasu
7.11.3. Uwagi do elektronicznego pomiaru czasu
7.11.4. Wyświetlanie czasu ćwiczenia bojowego
8. SZTAFETA POŻARNICZA Z PRZESZKODAMI
8.1. Przygotowania do sztafety
8.2. Elektroniczny pomiar czasu
8.3. Przeprowadzenie sztafety
8.4. Zadania sędziów sztafety pożarniczej
9. KLASYFIKACJA
9.1. Punkty dodatnie
9.1.1. Punkty podstawowe
9.1.2. Punkty za wiek
9.2. Punkty ujemne w ćwiczeniu bojowym
9.2.1. Czas ćwiczenia bojowego
9.2.2. Falstart (5 punktów ujemnych)
9.2.3. Upuszczenie łączników (5 punktów ujemnych)
9.2.4. Niewłaściwe odłożenie węży rezerwowych (5 punktów ujemnych)
9.2.5. Zgubiony lub pozostawiony sprzęt (5 punktów ujemnych)
9.2.6. Niewłaściwe sprawianie węży tłocznych (5 punktów ujemnych)
9.2.7. Ciągnięcie rozwiniętych węży tłocznych (5 punktów ujemnych)
9.2.8. Nieskuteczne lub niewłaściwe założenie linki do zaworu zwrotnego (5 punktów ujemnych)
9.2.9. Niewłaściwe ustawienie końcowe (10 punktów ujemnych)
9.2.10. Niewłaściwa praca (10 punktów ujemnych)
9.2.11. Błędny lub niezrozumiały rozkaz (10 punktów ujemnych)
9.2.12. Nieregulaminowe otwarcie wylotów tłocznych (10 punktów ujemnych)
9.2.13. Rozmowa podczas pracy (10 punktów ujemnych)
9.2.14. Niewłaściwe założenie linki zabezpieczającej (10 punktów ujemnych)
9.2.15. Otwarta para łączników (20 punktów ujemnych)
9.2.16. Odejście drugiej lub trzeciej roty przed „zassano” (20 punktów ujemnych)
9.3. Punkty ujemne w sztafecie pożarniczej
9.3.1. Czas sztafety pożarniczej w sekundach
9.3.2. Falstart (5 punktów ujemnych)
9.3.3. Niewłaściwe przekazanie prądownicy (5 punktów ujemnych)
9.3.4. Brak uzbrojenia osobistego (10 punktów ujemnych)
9.3.5. Niewłaściwe pokonanie przeszkody (20 punktów ujemnych)
9.3.6. Niedoniesienie prądownicy (20 punktów ujemnych)
9.4. Klasyfikacja w przypadku jednakowej liczby punktów
9.5. Odwołanie od decyzji sędziów
9.6. Dyskwalifikacja drużyny
10. OGŁOSZENIE WYNIKÓW

REGULAMIN
TRADYCYJNYCH MIĘDZYNARODOWYCH ZAWODÓW POŻARNICZYCH
wydanie 7 rok 2011

Wydany przez specjalną sekcję „Straży pożarnych, młodzieżowych straży pożarnych i międzynarodowych zawodów straży pożarnych", zatwierdzony przez Komitet Wykonawczy CTIF w dniu 31 października 2011 r.

1. TRADYCYJNE MIĘDZYNARODOWE ZAWODY STRAŻY POŻARNYCH

W celu podniesienia poziomu wyszkolenia, a w szczególności pogłębienia przyjacielskich kontaktów między strażami pożarnymi krajów-członków CTIF, organizuje się Międzynarodowe Zawody Straży Pożarnych (zwane dalej „zawodami"). Wszyscy zawodnicy (również rezerwowi), sędziowie i organizatorzy uczestniczący w międzynarodowych zawodach straży pożarnych CTIF otrzymują odznakę zawodów straży pożarnych, nadaną z okazji każdych zawodów.

1.1. Wygląd i sposób noszenia odznaki międzynarodowych zawodów straży pożarnych.

Odznakę międzynarodowych zawodów straży pożarnych (zwaną dalej „odznaką") przyznaje przewodniczący CTIF. Może być wykonana jako odznaka do wpinania albo przypinania. Odznaka musi zawierać następujące trzy cechy:

- skrót „CTIF",
- miejsce rozgrywania zawodów,
- rok przeprowadzenia zawodów.

Odznakę nosi się zgodnie z przepisami danego kraju.

1.2. Grupy klasyfikacyjne

Drużyny zawodników dzieli się na 3 grupy klasyfikacyjne:

- grupa klasyfikacyjna „Ochotnicze straże pożarne",
- grupa klasyfikacyjna „ Zawodowe straże pożarne",
- grupa klasyfikacyjna „Drużyny kobiece" .

1.3. Klasy zawodników

Tradycyjne międzynarodowe zawody straży pożarnych przeprowadza się w dwóch klasach:

- Klasa A bez zaliczenia punktów za wiek,
- Klasa B z zaliczeniem punktów za wiek.

Drużyna może startować w klasie B jedynie wtedy, gdy każdy z członków drużyny (łącznie z rezerwowym) ma ukończone 30 lat. O zakwalifikowaniu do klasy z zaliczeniem punktów za wiek decyduje rok urodzenia zawodnika. Zawodnicy w wieku powyżej 65 lat będą kwalifikowani jako 65-latkowie (więcej w punkcie 9.1.2.).

1.4. Stan osobowy drużyn

Drużyny składają się z 10 zawodników.

1.5. Wiek zawodników

Wiek zawodników określają przepisy straży pożarnych poszczególnych krajów, przy czym najmłodszy zawodnik nie może mieć mniej niż 16 lat (decyduje rok urodzenia).

1.6. Język rozkazów i komend

Rozkazy i komendy można wydawać w języku ojczystym danej drużyny i zgodnie z formą przyjętą w jej kraju. Komendę rozpoczęcia ćwiczenia bojowego należy zakończyć sygnałem z gwizdka strażackiego. Komenda ta może również zostać wydana przez system nagłaśniający jednocześnie dla wielu drużyn. W takim przypadku komenda będzie wykonana przez kierownictwo zawodów (pkt. 7.3.).

2. POSTANOWIENIA OGÓLNE

2.1. Konkurencje zawodów

Drużyny startują w następujących konkurencjach:

- ćwiczenie bojowe (na sucho) i
- sztafeta pożarnicza z przeszkodami.

2.2. Warunki dopuszczenia do zawodów

Drużyny startujące:

- muszą zostać zgłoszone do zawodów zgodnie z przepisami,
- muszą startować w klasie A, gdy przynajmniej jeden z zawodników ma miej niż 30 lat (decyduje rok urodzenia),
- muszą składać się wyłącznie z zawodników tej samej jednostki,
- mogą, jeśli wszyscy członkowie są w wieku powyżej 30 lat (decyduje rok urodzenia), startować w klasie A (bez zaliczenia punktów za wiek) albo w klasie B (z zaliczeniem punktów za wiek).

Liczbę dopuszczonych drużyn do zawodów ustala Rada Wykonawcza CTIF w ogłoszeniu dotyczącym międzynarodowych zawodów straży pożarnych. Do startu dopuszcza się drużyny mieszane (mężczyzn i kobiet), które mogą startować w grupach klasyfikacyjnych „ochotnicze straże pożarne” lub „zawodowe straże pożarne”.

2.3. Skład drużyny i oznaczenie zawodników

Każda drużyna w poszczególnych konkurencjach występuje w następujących składach osobowych:

Ćwiczenia bojowe (na sucho)	9 zawodników
Sztafeta pożarnicza z przeszkodami	8 zawodników

Od momentu zgłoszenia do komisji obliczeń A zawodnik, który nie bierze udziału w ćwiczeniu bojowym (zawodnik rezerwowy), nie może zostać już wymieniony. Nie może on też przebywać na placu zawodów podczas całego czasu ich trwania.
Po przeprowadzeniu ćwiczenia bojowego dowódca drużyny ustala, który z zawodników nie przystąpi

do sztafety pożarniczej. Zawodnik ten musi opuścić bieżnię po zgłoszeniu się drużyny do sztafety pożarniczej.

Zawodnicy startujący w zawodach posiadają oznaczenia funkcyjne. Oznaczenia funkcyjne są noszone na piersiach i na plecach. Oznaczenia te mają kształt kwadratu o boku ok. 30 cm. Oznaczenia funkcyjne wyglądają w sposób następujący:

Funkcja	Skrót	Oznaczenie
dowódca	DCA	czarne, pełne koło (Ø 20 cm) na białym tle
łącznik	ŁK	czarny okrąg (Ø 20 cm, grubość okręgu 3,5 cm) z czarnym kołem (Ø 5 cm) w środku na białym tle
mechanik	MK	czarny okrąg (Ø 20 cm, grubość 3,5 cm) z dwoma czarnymi krzyżującymi się liniami (o grubości 3,5 cm) na białym tle
przodownik roty pierwszej	PR1	czarny okrąg (Ø 20 cm, grubość 3,5 cm) wypełniony do połowy kolorem czarnym, na czerwonym tle
pomocnik roty pierwszej	PoR1	czarny okrąg (Ø 20 cm, grubość 3,5 cm) na czerwonym tle
przodownik roty drugiej	PR2	jak PR1, na niebieskim tle
pomocnik roty drugiej	PoR2	jak PoR1, na niebieskim tle
przodownik roty trzeciej	PR3	jak PR1, na żółtym tle
pomocnik roty trzeciej	PoR3	jak PoR1, na żółtym tle

2.4. Sprzęt

Cały niezbędny sprzęt do przeprowadzenia zawodów dostarcza krajowy komitet organizacyjny zawodów. Najpóźniej na rok przed terminem zawodów należy przedstawić uczestniczącym krajom dokładny opis sprzętu.

2.4.1. Sprzęt do ćwiczenia bojowego (na sucho)

Do przeprowadzenia ćwiczenia bojowego na każdym torze niezbędny jest następujący sprzęt:

1 motopompa z nasadą ssawną A (4” – Ø 110) i przynajmniej z jedną nasadą tłoczną B (3” – Ø 75), umieszczoną po prawej stronie (patrząc w kierunku natarcia), oraz wyposażona w przestawne uchwyty do przenoszenia. Łącznik nasady ssawnej należy ustawić tak, aby kły na łącznikach na wszystkich używanych podczas zawodów motopompach były ustawione identycznie: kieł powinien znajdować się w najwyższym położeniu łącznika lub może być odchylony od najwyższego położenia o maksymalnie 30° w lewo. Zawór wrzecionowy nasady tłocznej powinien otworzyć się całkowicie po 4 obrotach.
4 odcinki węża ssawnego A (4” – Ø 110), każdy o długości 1,6 m, każdy oznakowany paskami naniesionymi dookoła węża, usytuowanymi 50 cm od łączników węża;
2 odcinki węża tłocznego B (3” – Ø 75), podwójnie zwinięte (zwane dalej „wężem B”), każdy po 20 m długości, każdy z noszakiem;
6 odcinków węża tłocznego C (2” – Ø 52), podwójnie zwinięte (zwane dalej „wężem C”), każdy po 15 m długości, każdy z noszakiem;
2 prądownice C (2” – Ø 52), niezamykane;
1 rozdzielacz (BCC albo BCBC) z zaworami wrzecionowymi, *kły nasad muszą być ustawione w taki sam sposób, jak kły na motopompie*. Zawory wrzecionowe powinny otworzyć się całkowicie po 4 obrotach..
1 smok ssawny z zaworem zwrotnym oraz uchwytami do umocowania linki zabezpieczającej i linki do zaworu zwrotnego, umożliwiającymi oddzielne ich mocowanie
1 linka zabezpieczająca Ø maksimum 8mm, 15 m długości w torbie,

1 linka do zaworu zwrotnego Ø maksimum 8 mm, 15 m długości w torbie,
3 klucze do łączników, umożliwiające łączenie węży ssawnych, dopuszcza się modele stosowane w różnych krajach,
1 torba z bandażami do węży,
2 podpinki,
1 czerwona listwa do oznakowania stanowiska wodnego (rzeczki) o długości minimum 3 m i szerokości ok. 10 cm; rzeczka może być oznakowana poprzez znak na macie.
2 duże wyłączniki na podstawie o wysokości 1 m, podłączone do elektronicznego systemu pomiaru czasu (elektroniczny zegar z wyświetlaczem);
W celu zabezpieczenia podłoża wokół motopompy kładzie się (sztuczną) matę o wymiarach około 9,0 x 4,0 m w miejscu ułożenia sprzętu i łączenia linii ssawnej. Pozycje ułożenia sprzętu i ustawienia drużyny muszą być zaznaczone na macie w sposób uniemożliwiający ich wytarcie lub zmycie. Wymiary oznaczeń znajdują się w punkcie 7.1.

Sprzęt przygotowany przez narodowy komitet organizacyjny musi, za wyjątkiem wyżej wymienionych cech, odpowiadać przepisom poszczególnych krajów. Dodatkowo należy zwrócić uwagę na spełnienie następujących wymogów:

- Jeżeli dany sprzęt posiada normę europejską (EN) to powinien odpowiadać jej parametrom.
- Węże ssawne i tłoczne powinny być wyposażone w łączniki identyczne na obu końcach. Zaleca się stosowanie łączników typu ,,Storz".

2.4.2. Sprzęt do sztafety pożarniczej z przeszkodami

Każdy tor przeszkód powinien być wyposażony w następujący sprzęt:

1 prądownica C (2") niezamykana
1 równoważnia o długości 6 m i szerokości 20 cm, krawędź górna na wysokości 60 cm od podłoża
1 ściana drewniana o wysokości 1,5 m i szerokości obejmującej cały tor, wyposażona w odpowiednie podpory,
1 przeszkoda do czołgania w kształcie rury o długości 8 m (± 0,1 m) wykonanej z drewna, tworzywa sztucznego lub metalu o gładkiej powierzchni wewnętrznej. Średnica rury wynosi minimum 70 cm, maksimum 80 cm. Otwór wejściowy rury, przez który wchodzi zawodnik, należy skutecznie zabezpieczyć w ochraniacz, aby zapobiec skaleczeniom zawodników. Wewnętrzna, najniżej położona część rury, musi znajdować się na wysokości minimum 15 cm i maksimum 20 cm nad bieżnią,
system elektronicznego pomiaru czasu – po jednym na tor.

2.5. Umundurowanie i uzbrojenie osobiste

Zawodnicy występują w umundurowaniu swojego kraju, w skład którego wchodzi:

- mundur bojowy,
- hełm strażacki,
- pas bojowy z zatrzaśnikiem lub hakiem ratowniczym,
- buty skórzane albo z tworzywa, w ciemnym kolorze. Przytwierdzone do podeszwy kolce, korki i metalowe szpilki nie są dozwolone. Wymagane jest obuwie w ciemnym kolorze, zakrywające kostki. Dopuszcza się jasne paski na obuwiu.

Zdejmowanie części ubioru i/lub wyposażenia nie jest dozwolone w ćwiczeniu bojowym jak też w sztafecie.
Wszyscy zawodnicy muszą mieć na sobie opisane umundurowanie i wyposażenie, włączając w to pas bojowy.
Toporki i maski aparatów powietrznych nie są podczas zawodów noszone.
Podciąganie rękawów lub nogawek nie jest dozwolone.

Drużyny nie ubrane i/lub nie wyposażone zgodnie z regulaminem będą wykluczone z zawodów.

3. SĘDZIOWIE

Sędziów mianują krajowe związki straży pożarnej. Podział sędziów na kraje uczestniczące w zawodach ustala Rada Wykonawcza CTIF. Mianować można tylko sędziów odpowiednio wyszkolonych przez związek straży pożarnych danego kraju. Jeśli CTIF przeprowadzać będzie szkolenia sędziów, muszą oni brać w tych szkoleniach udział. Podczas zawodów sędziowie występują w mundurze narodowym z czapką.

3.1. Kierownictwo zawodów

Wiceprzewodniczący odpowiedzialny za międzynarodowe zawody straży pożarnych oraz kierownik zawodów międzynarodowych są członkami międzynarodowego komitetu organizacyjnego CTIF.

Kierownik międzynarodowych zawodów straży pożarnych i kierownik międzynarodowych zawodów do spraw tradycyjnych międzynarodowych zawodów straży pożarnych są mianowani przez zgromadzenie delegatów CTIF.

W skład kierownictwa tradycyjnych międzynarodowych zawodów straży pożarnych wchodzą:
- kierownik międzynarodowych zawodów CTIF
- kierownik międzynarodowych zawodów do spraw tradycyjnych międzynarodowych zawodów straży pożarnych
- dwóch członków komisji międzynarodowych zawodów straży pożarnych
- kierownik sztafety pożarniczej z przeszkodami
- kierownik komisji obliczeń A
- kierownik komisji obliczeń B

Kierownictwo zawodów wspiera międzynarodowy komitet organizacyjny i odpowiada za:
- sprawdzenie placu ćwiczenia bojowego,
- sprawdzenie toru sztafety pożarniczej,
- sprawdzenie sprzętu używanego w zawodach,
- zorganizowanie komisji obliczeń,
- przeprowadzenie narad sędziów, w czasie których omawia się najważniejsze postanowienia regulaminu zawodów; obowiązek obiektywnej oceny drużyn musi zostać na naradach podkreślony.
- przydzielenie sędziów do poszczególnych torów zawodów,
- sprawdzenie wymaganego zaplecza towarzyszącego zawodom (np.: zakwaterowanie, wyżywienie, itp.)

3.2. Sędziowie ćwiczenia bojowego

Liczba sędziów do ćwiczenia bojowego zależy od liczby torów. Na każdy tor ćwiczenia bojowego wymagani są następujący sędziowie;

1 sędzia główny	(SG)
1 sędzia 1	(S1)
1 sędzia 2	(S2)
1 sędzia 3	(S3)
1 sędzia 4	(S4)

Sędzia główny i sędzia 2 wyposażeni są w sprawdzone stopery. Przy zastosowaniu elektronicznego pomiaru czasu w stopery powinni być wyposażeni sędziowie 1 i 2 (patrz pkt 7.10.).

Na poszczególne tory ćwiczenia bojowego sędziowie przydzielani są przez kierownika zawodów międzynarodowych. Każdy zespół sędziowski ćwiczenia bojowego jest zobowiązany rozpocząć swoje czynności od sprawdzenia stanu sprzętu na torze.

Po sprawdzeniu sprzętu, na torze zawodów mogą przebywać tylko startujące drużyny oraz przydzielone do poszczególnych torów zespoły sędziowskie.

3.3. Sędziowie sztafety pożarniczej

Liczba sędziów sztafety pożarniczej z przeszkodami zależy od liczby torów.

Do oceny sztafety pożarniczej z przeszkodami wymagana jest następująca liczba sędziów:

- 1 kierownik sztafety pożarniczej
- 1 starter
- 1 sędzia startowy
- 2 sędziów (sprawdzających)
- 1 sędzia (do zgłaszania błędów)

oraz dla każdego toru:

- 7 sędziów na strefach zmian (sędziowie torów)
- 3 sędziów, po jednym na przeszkodę
- 1 sędzia na mecie
- 1 sędzia mierzący czas
- 1 sędzia do wpisywania wyników do arkusza ocen

Wszyscy sędziowie na mecie i sędziowie mierzący czas wyposażeni są w sprawdzone stopery. Są oni odpowiedzialni za pomiar czasu konkurencji.

3.4. Sędziowie komisji obliczeń

3.4.1. Komisja obliczeń A

Komisja obliczeń A zajmuje miejsce w bezpośrednim sąsiedztwie placu ćwiczenia bojowego. W skład komisji obliczeń wchodzą następujący sędziowie:

- przewodniczący komisji obliczeń A
- 1 sędzia do każdego toru ćwiczenia bojowego do przyjmowania zgłoszeń
- 2 sędziów do sprawdzania umundurowania i uzbrojenia osobistego zawodników
- 1 sędzia wywołujący drużynę do zgłoszenia
- 1 sędzia ustawiający drużyny do wejścia na plac zawodów

Sędziowie komisji obliczeń A muszą:

- sprawdzić warunki niezbędne do dopuszczenia do ćwiczenia bojowego
- sprawdzić zgodność listy uczestnictwa z prawidłowymi danymi – nazwiska, daty urodzenia oraz grupy klasyfikacyjne i klasy zawodników,
- sprawdzić umundurowanie i uzbrojenie osobiste zawodników.

3.4.2. Komisja obliczeń B

Komisja obliczeń B zajmuje miejsce w pobliżu placu ćwiczenia bojowego. W skład komisji wchodzą następujący sędziowie:

- przewodniczący komisji obliczeń B
- 1 sędzia do każdego toru ćwiczenia bojowego
- 1 sędzia do sprawdzania obliczeń

Jeżeli obliczanie wyników następuje przy pomocy systemu komputerowego kierownik zawodów może dostosować liczbę sędziów do występujących potrzeb.

Komisja obliczeń B musi:
- sprawdzić wpisane oceny
- obliczyć uzyskane liczby punktów
- ustalić zajęte lokaty
- wspierać kierownika międzynarodowych zawodów podczas wypełniania dokumentów związanych z nadawaniem odznak i medali zawodów.

3.5. Sędziowie rezerwowi

Kierownik zawodów wyznacza odpowiednią liczbę sędziów rezerwowych do przydzielenia na tory, którzy tak samo jak pozostali sędziowie muszą być przeszkoleni. Sędziowie ci są przydzielani w przypadku wystąpienia niemożności podjęcia pracy przez wcześniej wyznaczonego sędziego. W ćwiczeniu bojowym (na sucho) sędziowie SG, S1, S2 i S3 nie mogą oceniać drużyn, które pochodzą z ich ojczystego kraju. W tym przypadku muszą być zastąpieni przez sędziego rezerwowego przydzielonego przez kierownika zawodów międzynarodowych.

3.6. Służba porządkowa

Narodowy komitet organizacyjny zawodów jest zobowiązany do wsparcia kierownika zawodów międzynarodowych poprzez powołanie służby porządkowej, składającej się z dowódcy i około 40 porządkowych. Służba porządkowa podlega bezpośrednio komendantowi międzynarodowych zawodów straży pożarnych i jest odpowiedzialna za porządek na placu zawodów. Komendant międzynarodowych zawodów straży pożarnych może przydzielić służbie porządkowej również inne zadania.

3.7. Tłumacze

Narodowy komitet organizacyjny zawodów stawia do dyspozycji komendanta międzynarodowych zawodów straży pożarnych odpowiedni zespół tłumaczy. Informacje dotyczące bieżących wydarzeń na placu zawodów należy podawać przez urządzenia nagłaśniające w oficjalnych językach CTIF (niemieckim, angielskim i francuskim) i – jeśli zajdzie taka potrzeba – również w języku kraju gospodarza.

3.8. Oznaczenia sędziów i służb porządkowych

Sędziowie i służba porządkowa oznaczeni są opaskami na rękach w następujący sposób:

Komendant zawodów międzynarodowych	biała opaska z trzema czerwonymi paskami
Zastępca komendanta zawodów	biała opaska z dwoma czerwonymi paskami
Członkowie komisji zawodów międzynarodowych	biała opaska z jednym czerwonym paskiem na środku
Sędzia główny, kierownik sztafety i przewodniczący komisji obliczeń	zielona opaska z dwoma żółtymi paskami
Sędziowie ćwiczenia bojowego, sędziowie sztafety i członkowie komisji obliczeń	zielona opaska

Służba porządkowa	oznaczenia przyjęte zwyczajowo w kraju organizatora zawodów

4. PLAC ZAWODÓW

4.1. Tor do ćwiczenia bojowego

Do przeprowadzenia ćwiczenia bojowego wymagany jest płaski tor o nawierzchni trawiastej, o wymiarach przynajmniej 70 m x 10 m. Każdy tor musi być wyposażony w komplet sprzętu do ćwiczenia bojowego. Tor do ćwiczenia bojowego mierzony jest od czerwonej listwy oznaczającej stanowisko wodne (pkt. 2.4.1). W odległości trzech długości węża ssawnego (4,8 m) ustawiona jest motopompa (odległość mierzona od zewnętrznej krawędzi listwy „rzeczki" do nasady ssawnej). W odległości 41 m od zewnętrznej krawędzi listwy oznaczającej „rzeczkę" w poprzek toru, przez całą jego szerokość, nanosi się wyraźną linię (linię ustawienia rozdzielacza).

Liczba torów ćwiczenia bojowego zależy od ilości zgłoszonych drużyn. Wzdłuż torów ćwiczenia bojowego należy przygotować odpowiednio dużo miejsca do przemieszczania się startujących drużyn.

4.2. Tory do sztafety pożarniczej z przeszkodami

Tory do sztafety pożarniczej należy wyznaczać na równej powierzchni (np. na bieżni stadionu). Należy wyznaczyć przynajmniej dwa tory obok siebie, aby umożliwić start co najmniej dwóch drużyn jednocześnie. Szerokość toru powinna wynosić co najmniej 1m. Poszczególne tory powinny być oddzielone linią ciągłą. Łączna długość toru wynosi 400 m i jest podzielona na 8 jednakowych odcinków po 50 m (punkty przekazania prądownicy). 5 m przed i 5 m za oznakowaniem należy nanieść na torze prostopadłe linie wyznaczające strefę zmian. Przy wyznaczeniu odcinków toru należy uwzględnić jego krzywiznę. Odcinki na łukach mierzy się w odległości 20 cm od krawędzi wewnętrznej toru. Na trzecim odcinku toru znajduje się równoważnia. Na 7 odcinku – ściana, na 8 odcinku – rura do czołgania. Do startu drużyn kobiecych ścianę na 7 odcinku zastępuje się równoważnią na 4 odcinku.
Na wprost linii startowej musi być wytyczona odpowiednia ilość miejsca (strefa startowa), gdzie startujące drużyny mogą być sprawdzane przez sędziów przed startem w sztafecie.

5. PRZYGOTOWANIE DO ZAWODÓW

5.1. Zgłoszenie wstępne

Formularze zgłoszenia wstępnego do zawodów wysyła się w odpowiednim czasie krajowym związkom straży pożarnej. Formularze zgłoszenia należy wypełnić prawidłowo i w całości. Muszą one zostać przesłane w podanym terminie międzynarodowemu komitetowi organizacyjnemu i będą używane przez narodowy komitet organizacyjny podczas przygotowań do zawodów.

5.2. Zgłoszenie ostateczne

Formularze zgłoszenia ostatecznego wysyła międzynarodowy komitet organizacyjny krajowym związkom straży pożarnej. Formularze te należy wypełnić prawidłowo i w całości. Muszą być one przesłane międzynarodowemu komitetowi organizacyjnemu przed upływem ostatecznego terminu zgłoszeń. Drużyny, których formularze zgłoszeniowe zostały nadesłane po upływie terminu zgłoszenia i przez to nie mogły zostać umieszczone w harmonogramie zawodów, nie mają prawa być dopuszczone do zawodów. Takie same zasady obowiązują przy zgłoszeniu sędziów. W zgłoszeniu ostatecznym należy podać nazwiska wszystkich zawodników. Jednakże możliwe jest dokonywanie zmian aż do dnia rozpoczęcia zawodów. O zmianach tych należy powiadomić komisję obliczeń A podczas zgłoszenia

drużyny.

5.3. Opłaty

W uzgodnieniu z krajowymi związkami straży pożarnych CTIF pobiera zwrot kosztów za zakwaterowanie, wyżywienie i sprawy organizacyjne. Zwrot kosztów za zakwaterowanie i wyżywienie pozostaje w dyspozycji krajowego komitetu organizacyjnego, zwrot kosztów organizacyjnych pozostaje w dyspozycji CTIF.

5.4. Harmonogram zawodów

Po potwierdzeniu ostatecznych zgłoszeń opracowuje się harmonogramy treningów, zawodów i sędziowania zawodów. Harmonogramy te przekazuje się w odpowiednim czasie uczestniczącym drużynom i sędziom za pośrednictwem krajowych związków straży pożarnej.

5.5. Trening

Przed zawodami każda drużyna startująca ma możliwość przeprowadzenia na placu zawodów treningu ze sprzętem używanym podczas zawodów. Dokładny czas treningów jest ustalony w harmonogramie treningów. Czas treningu ćwiczenia bojowego dla każdej drużyny powinien wynosić co najmniej 30 minut, a czas treningu sztafety pożarniczej co najmniej 10 minut.

6. ROZPOCZĘCIE ZAWODÓW

6.1. Otwarcie zawodów

Międzynarodowy komitet organizacyjny wydaje dokładne instrukcje w sprawie ceremonii otwarcia zawodów. W otwarciu zawodów biorą udział wszyscy sędziowie i zawodnicy.

Drużyny wchodzą na plac zawodów zgodnie z instrukcjami komendanta zawodów międzynarodowych. Zawody otwiera przewodniczący zawodów. Po podniesieniu flagi zawodów na maszt i przemarszu startujących drużyn ogłasza się oficjalne otwarcie międzynarodowych zawodów straży pożarnych.

6.2. Zgłoszenie do komisji obliczeń A

Startujące drużyny powinny zgłosić się przed czasem startu ustalonym w harmonogramie zawodów do komisji obliczeń A. Na wezwanie drużyny meldują się do przekazania i sprawdzenia list uczestników. Drużyny startujące w grupie B muszą potwierdzić daty urodzenia zawodników przedstawiając ważne (aktualne) dokumenty osobiste.

Jeden z sędziów sprawdza regulaminowe umundurowanie i uzbrojenie osobiste zawodników. Zawodnicy powinni mieć założone oznaczenia funkcyjne na piersiach i na plecach. Po sprawdzeniu listy zawodników, dowódca drużyny otrzymuje kopertę z arkuszami ocen. Drużyny startujące ustawiają się następnie w kolejności startu i na wezwanie maszerują do przydzielonych im torów ćwiczenia bojowego.

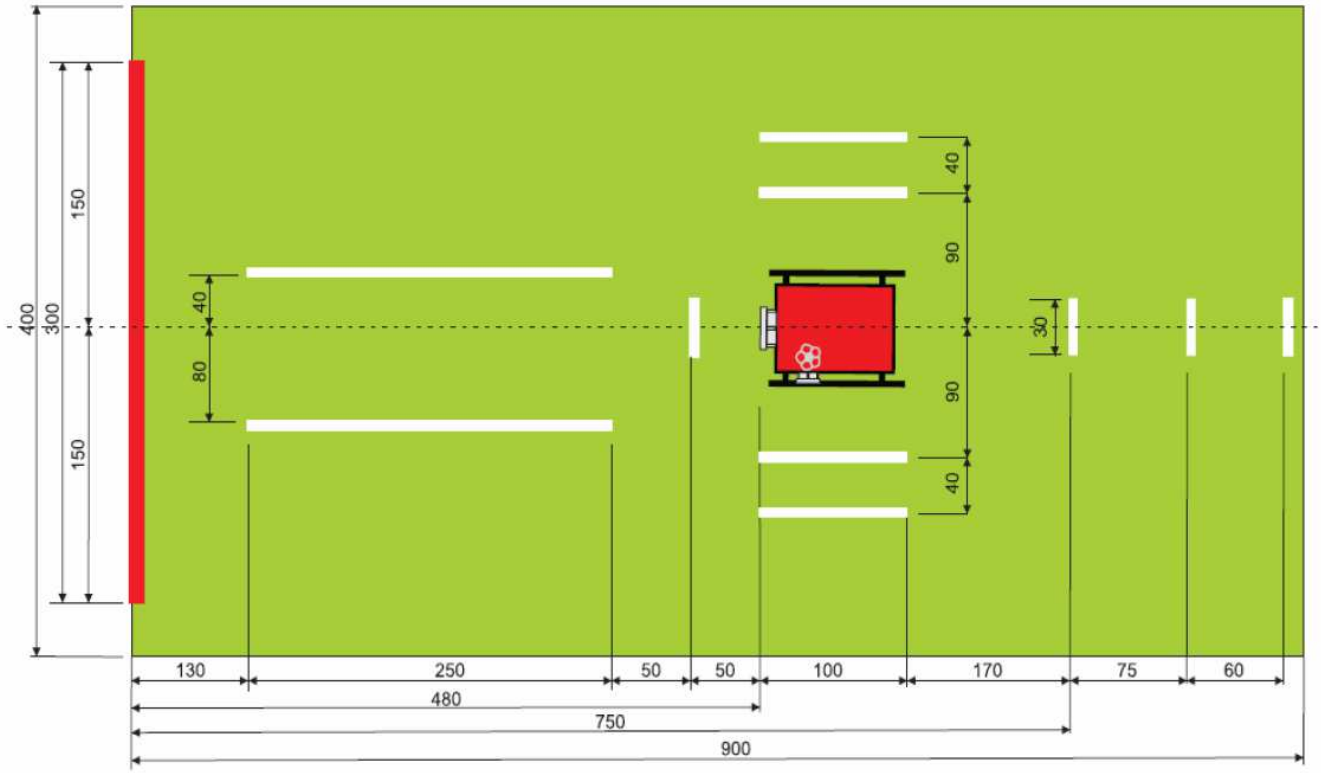
7. ĆWICZENIE BOJOWE (na sucho)

7.1. Ustawienie drużyny, rozłożenie sprzętu

Wywołane drużyny doprowadzane są na wyznaczone tory w zwartym szyku przez dowódcę drużyny. Po przybyciu dowódca drużyny przekazuje kopertę z arkuszami ocen sędziemu 4, następnie drużyna

przygotowuje sprzęt do ćwiczenia bojowego (pkt 2.4.1.) pod nadzorem sędziego. Rozłożenie sprzętu i ustawienie drużyny następuje według określonych w regulaminie zasad oraz oznaczeń na torze.

Na trawie lub macie należy nanieść białe nieścieralne i niezmywalne wodą linie o szerokości 5 cm, które będą oznaczały miejsca ułożenia sprzętu i ustawienia drużyny.
Rozdzielacz, węże tłoczne, prądownice, podpinki i torba z bandażami do węży powinny być umieszczone na środku oznakowania. Przemieszczenie węży B (75) poza środek będzie dozwolone, jeśli żaden z węży B nie będzie wystawał poza szerokość obrysu motopompy.
Węże ssawne muszą być położone wzdłuż oznakowania (oś węża na linii), przy czym łączniki od strony stanowiska wodnego muszą znajdować się w jednej linii z nasadą ssawną motopompy.
Motopompa musi być postawiona tak, żeby jej nasada ssawna znajdowała się dokładnie nad oznaczeniem.
Smok ssawny, klucze do łączników i torby z linkami umieszcza się na linii tak, żeby ta linia wyznaczała odległość do motopompy, mierzoną w kierunku natarcia.
Przy rozmieszczaniu oznaczeń należy kierować się rys. 1.

Rys.1. Oznaczenia do ułożenia sprzętu i ustawieniu drużyny.

Smok ssawny odkłada się w taki sposób, aby odległość między nasadą ssawną motopompy a nasadą smoka ssawnego wynosiła 50 cm. Teczki z linką zabezpieczającą i linką do zaworu zwrotnego układa się po lewej stronie smoka ssawnego patrząc w kierunku natarcia. Nie mogą one leżeć jedna na drugiej, ani też być postawione. Dwa klucze do łączników układa się z prawej strony smoka ssawnego, one również nie mogą leżeć jeden na drugim. Trzeci klucz do łączników kładzie się pod nasadą ssawną motopompy. Węże ssawne układa się w taki sposób, aby po obu stronach motopompy znajdowały się po dwa odcinki węża, leżące równolegle do osi podłużnej motopompy. Łączniki ułożone w kierunku stanowiska wodnego tworzą jedną linię z nasadą ssawną motopompy. Odległość węży ssawnych od motopompy wynosi 90 cm, mierząc od osi motopompy do osi węża. Odległość pomiędzy osiami węży ssawnych wynosi 40 cm. Wszystkie węże tłoczne należy ułożyć w taki sposób, aby odległość między wężami nie przekraczała ich szerokości. Należy je rozłożyć symetrycznie w stosunku do osi podłużnej motopompy, wszystkie łączniki węży muszą być skierowane w kierunku natarcia. Należy zauważyć, że rozłożenie węży tłocznych może zaczynać się od przedłużenia zewnętrznej krawędzi obrysu motopompy – prawej, patrząc w kierunku natarcia – co oznacza, że węże mogą się nie zmieścić w

liniach stanowiących przedłużenie obrysu motopompy.
Jeśli na noszaku zostanie wywiązany węzeł, drużyna zostanie poproszona o usunięcie węzła. Jeśli taśma noszaka została przez drużynę skrócona (ucięta), drużyna zostanie zdyskwalifikowana.
Wymieniony sprzęt powinien zostać ułożony jak na rysunkach 2a, 2b i 2c.

Rys. 2a. Ułożenie sprzętu

Rys. 2b. Ułożenie sprzętu.

Startująca drużyna może sama zdecydować, w którym kierunku ustawi na motopompie prawy przedni uchwyt. Uchwyt może być ustawiony w kierunku natarcia lub w prawą stronę.

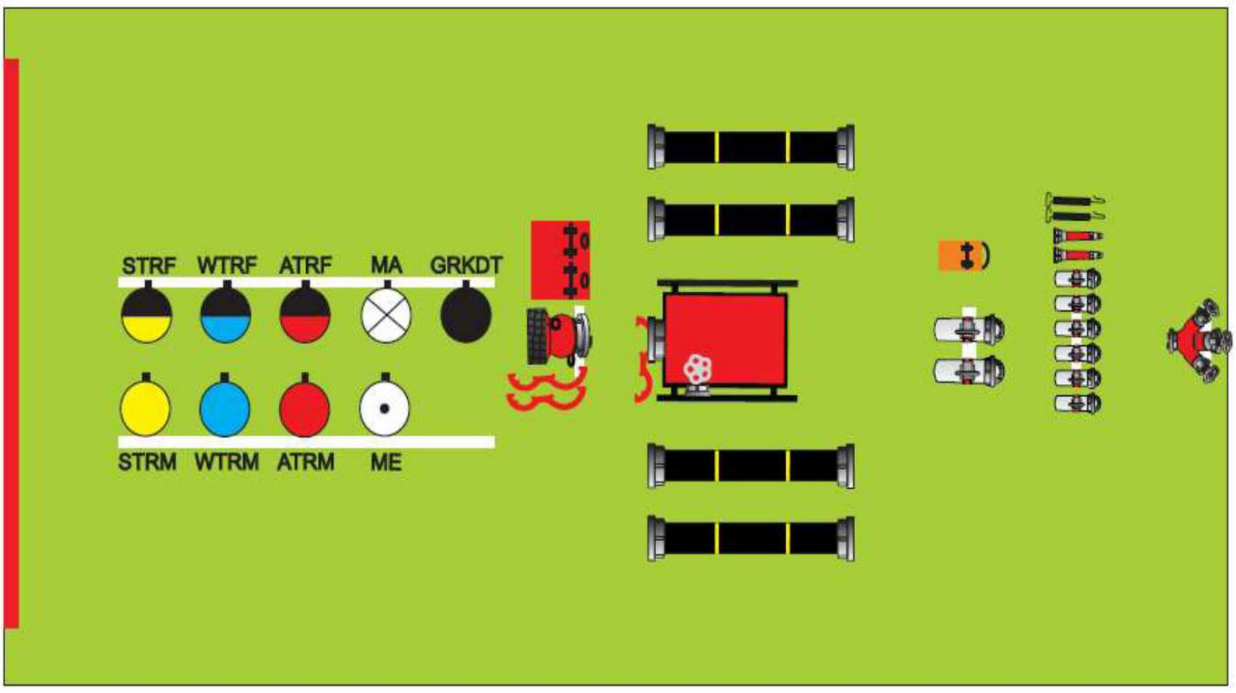
Sędzia 4 sprawdza jednocześnie, czy węże tłoczne są zwinięte prawidłowo, czy sprzęt ustawiony jest zgodnie z regulaminem, czy zawory są pozamykane oraz czy w żaden sposób nie naniesiono oznakowania na sprzęt ani na tor ćwiczeń. Odcinek węża tłocznego jest prawidłowo zwinięty i ustawiony, gdy jest zwinięty podwójnie, oba łączniki skierowane są do przodu i wąż nie jest podwinięty. Wewnętrzne części kręgu węża nie mogą być zawinięte i umieszczone w wolnych przestrzeniach kręgu (tzn. niedozwolone są „zakładki").

Podwójnie zwinięty wąż tłoczny.

Gdy sprzęt zostanie ustawiony, sędzia nakazuje dowódcy drużyny wydanie komendy „Do sprzętu". Wówczas dowódca wydaje swojej drużynie komendę „Do sprzętu". Drużyna ustawia się w dwuszeregu. W tym ustawieniu drużyna oczekuje przybycia sędziego głównego.

Sędzia 4 musi sprawdzić prawidłowość rozmieszczenia sprzętu, musi on również sprawdzić, czy sprzęt został umieszczony prawidłowo na oznakowaniach. Do momentu złożenia przez dowódcę meldunku sędziemu głównemu sędzia 4 nadzoruje ustawienie zawodników, później to zadanie jest przejmowane przez sędziego 3.

Rys. 2c. Ułożenie sprzętu i ustawienie drużyny.

Ustawienie drużyny

Jeśli drużyna przybywa „do sprzętu”, jej ustawienie musi być takie, że dowódca, mechanik i przodownicy rot dotykają palcami stóp przewidzianej dla nich linii. Łącznik i pomocnicy rot dotykają piętami przewidzianej dla nich linii. Należy zwrócić uwagę, aby dowódca i zawodnicy trzeciej roty nie stali poza liniami; ich zewnętrzne palce stóp (pięta w przypadku pomocnika trzeciej roty) muszą dotykać linii ustawienia drużyny. Łącznik musi stać dokładnie za mechanikiem, a pomocnicy rot dokładnie za swoimi przodownikami.
Odpowiednio palce i pięty zawodników muszą dotykać linii – ciała zawodników mogą być skręcone.
Bez zezwolenia sędziego 4 zawodnikom nie wolno już dotykać sprzętu.
Od chwili przybycia do drużyny sędziego głównego do zakończenia ćwiczenia bojowego i zakończenia oceny przez zespół sędziowski, zawodnikom nie wolno rozmawiać (w przeciwnym wypadku otrzymują punkty ujemne „Rozmowa podczas pracy” rys. 3a i 3b).

Rys. 3a. Ustawienie drużyny

Rys. 3b. Ustawienie drużyny.

7.2. Złożenie meldunku sędziemu głównemu

Gdy sędziowie ustawią się przed drużyną, dowódca drużyny składa sędziemu głównemu meldunek (w formie przyjętej we własnym kraju) „Drużyna ... gotowa do ćwiczeń” i na rozkaz sędziego głównego wstępuje z powrotem do szyku. Jeżeli drużyna nie ustawia się właściwie, sędzia główny nie zezwala na start.

7.3. Start

Sędzia główny pyta dowódcę drużyny, czy sprzęt jest przygotowany. Po potwierdzeniu sędzia główny wydaje rozkaz „Rozpoczynać”. Jednocześnie sędzia główny i sędzia 2 podnoszą ręce ze stoperami. Jeśli używany jest elektroniczny pomiar czasu, sędzia główny umieszcza swoją dłoń na przycisku startowym. W tym samym momencie sędziowie 1 i 2 podnoszą ręce ze stoperami.

Dowódca drużyny występuje cztery kroki naprzód, wykonuje zwrot w lewo w kierunku drużyny i wydaje rozkaz (rozkaz może być wydany w języku ojczystym, musi oddawać sens oryginalnego rozkazu, nie musi być przetłumaczony dosłownie), podczas którego żaden z zawodników nie może zmieniać swojego ustawienia (pozycji):
,,Pożar na wprost, stanowisko wodne rzeczka, rozdzielacz na wysokości dwóch odcinków węża B, rota pierwsza sprawi linię główną. Linie gaśnicze z dwóch odcinków węża C, pierwsza i druga woda (naprzód) – gwizd!”. (Komendę „naprzód” wydaje się za pomocą gwizdka strażackiego).

W momencie startu dowolnego zawodnika z drużyny (również w przypadku falstartu) sędzia główny i sędzia nr 2 opuszczają ręce uruchamiając w tym samym czasie stopery. Od tego momentu liczy się czas ćwiczenia bojowego.

Kierownictwo zawodów może ustalić, że drużyny wchodzące jednocześnie na plac zawodów, wykonają ćwiczenia bojowe równolegle. W tym przypadku rozkaz jest wydawany poprzez system nagłaśniający w języku kraju organizatora przez członka kierownictwa zawodów. Zalecane jest stosowanie nośnika dźwięku (taśma, CD). Rozkaz zakończony jest gwizdkiem lub strzałem z pistoletu startowego.

Do momentu startu zawodnicy stoją w pozycji spokojnej. W ustawieniu na liniach startowych wszyscy zawodnicy muszą stać w pozycji spokojnej obiema stopami dotykając wyznaczonych linii, lecz bez przekraczania tych linii. Gdy dowódca wystąpi przed front drużyny, żaden z zawodników nie może zmienić swojej pozycji w żaden sposób. Jeśli jeden lub kilku zawodników nie zastosuje się do tej zasady, ze szczególnym uwzględnieniem dotykania wyznaczonych linii, drużyna zostanie upomniana przez sędziego głównego jeden raz.
W przypadku niezastosowania się do upomnienia zostanie to zakwalifikowane jako „falstart” (5 punktów). Przy starcie równoległym zachowanie takie zostanie od razu zakwalifikowane jako błąd, bez wcześniejszego upomnienia.

Falstart zostanie oceniony jako błąd, niezależnie czy spowodował go jeden zawodnik czy też kilku zawodników. Falstart uznaje się również wtedy, jeśli zawodnik odsunie jedną ze stóp z wyznaczonej linii, aby zmienić swoje ustawienie przed gwizdkiem lub strzałem. Również przestawienie stopy do tyłu (to jest podniesienie i postawienie) uznaje się w tym kontekście za krok.

Mechanik wydaje komendę „Cztery odcinki węża ssawnego” i udaje się w kierunku nasady ssawnej motopompy.

Rota 1 rozpoczyna sprawianie linii głównej. Roty 2 i 3 udają się do węży ssawnych. Dowódca drużyny

i łącznik udają się na wysokość miejsca ustawienia rozdzielacza. Jeśli obaj przemieszczają się do miejsca ustawienia końcowego wolno, lub zatrzymują się po drodze nie zostanie to uznane za błąd. Jednakże jeśli dowódca lub łącznik zatrzymują się w okolicy motopompy i obserwują łączenie węży ssawnych zostanie to uznane za „niewłaściwą pracę". Punkty karne za „niewłaściwą pracę" mogą być przyznane tylko raz, nawet jeśli błąd został popełniony zarówno przez dowódcę jak i łącznika.

Podczas trwania ćwiczenia bojowego powierzchnia za czerwoną listwą jak też powierzchnia za przedłużeniem czerwonej listwy (stanowisko wodne) nie może być dotknięta całą częścią ciała żadnego z zawodników (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę"). Nie jest jednak błędem gdy np. stopa zawodnika równocześnie stoi na czerwonej listwie i na powierzchni za nią. Dopiero dotknięcie całą stopą lub dłonią powierzchni za czerwoną listwą uznawane jest za błąd. Inaczej jest ze sprzętem, który nie może dotykać powierzchni za czerwoną listwą, z wyjątkiem gotowej linii ssawnej. Kontakt z czerwoną listwą nie jest błędem. (Nie jest błędem, jeśli torba z linką spoczywa na czerwonej listwie nie dotykając jednocześnie powierzchni „rzeczki".)

7.4. Budowa linii ssawnej

7.4.1. Rozłożenie odcinków węży ssawnych

Mechanik zabiera obie teczki z linkami, oba klucze do łączników leżące obok smoka ssawnego oraz smok ssawny i udaje się na miejsce, gdzie smok ssawny zostanie połączony z linią ssawną. Mechanik nie może przenosić sprzętu na miejsce łączenia na dwa razy (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę"). Jeżeli podczas przenoszenia smok ssawny upadnie na ziemię, oceniane to będzie jako „Niewłaściwa praca". Jeżeli na ziemię upadnie inny sprzęt, nie uważa się tego za błąd.

Mechanik może obie teczki z linkami, oba klucze do łączników i smok ssawny podać albo też odłożyć. Jednakże smok ssawny musi zostać zawsze podany, nawet wtedy, gdy został wcześniej odłożony (pkt 7.4.2.) (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę").

Rota 2 zabiera oba węże ssawne leżące po prawej stronie motopompy (patrząc w kierunku natarcia). Przodownik roty 2 zabiera łączniki leżące bliżej stanowiska wodnego, pomocnik roty 2 – łączniki leżące od strony natarcia. Pomocnik roty 2 może przebiec obok węży ssawnych lub między nimi. Podczas podnoszenia węży ssawnych obaj zwróceni są w kierunku stanowiska wodnego, przy czym nie jest ważne czy stoją jedną lub obiema stopami pomiędzy wężami lub obok węży ssawnych. Następnie przenoszą oba węże ukośnie w prawo, przy czym przodownik roty 2 biegnie jako pierwszy. Odkładają odcinek węża ssawnego przed wężem ssawnym pozostawionym po zewnętrznej prawej stronie obok motopompy (patrząc w kierunku stanowiska wodnego). Potem kładą następny odcinek węża przed tym odłożonym przed chwilą.

Jeśli rota druga przenosi węże ssawne nad motopompą, to znaczy podczas przenoszenia węży przodownik przemieszcza się przed nasadą ssawną motopompy, a pomocnik od strony silnika (od strony natarcia), nie ocenia się tego jako błąd. Nie ma znaczenia, czy najpierw zostanie odłożony wąż niesiony w lewych, czy prawych rękach. Jeśli przodownik roty drugiej przekaże drugi z odkładanych węży ssawnych bezpośrednio przodownikowi roty trzeciej bez odłożenia go na ziemię ocenia się to jako „nieprawidłową pracę".

Rys. 4a: Przenoszenie węży ssawnych przez rotę drugą i odłożenie węża przez rotę trzecią.

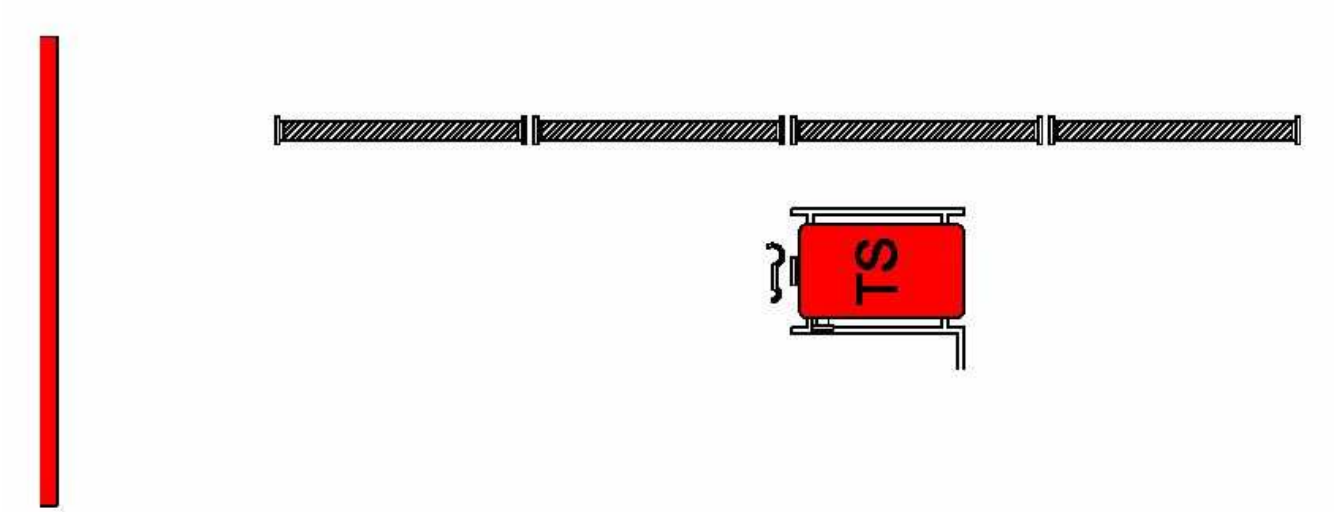

Rys. 4b: Odkładanie węży ssawnych przez rotę drugą i trzecią.

Pomocnik roty 3 zabiera przedni łącznik węża ssawnego leżącego po lewej stronie motopompy patrząc w kierunku natarcia. Przodownik roty 3 zabiera tylny łącznik tego samego węża. Kładą go przed zewnętrznym odcinkiem węża ssawnego leżącym po lewej stronie motopompy.
Jeśli pomocnik roty 3 przenosi wąż ssawny sam, a przodownik roty 3 mu w tym nie pomaga, ocenia się to jako „niewłaściwą pracę”.

Jeżeli węże ssawne zostaną rozłożone inaczej niż to opisano, drużyna otrzymuje punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę” za każdy stwierdzony przypadek. Oznacza to, że węże ssawne muszą być rozłożone w sposób opisany powyżej, jednak nie dotyczy to przypadków, gdy zawodnik uklęknie na wężu podczas rozkładania linii ssawnej. Klękanie na wężach ssawnych jest dozwolone.

Podczas rozkładania nie wolno upuścić odcinków węży ssawnych (w przeciwnym wypadku naliczane są punkty ujemne za „Upuszczenie łączników”).

Rys. 4c: Prawidłowo rozłożona linia ssawna. Rysunek poglądowy.

7.4.2. Łączenie linii ssawnej

Gdy wszystkie odcinki węży ssawnych zostaną rozłożone, przodownik i pomocnik roty 3 udają się do węża ssawnego leżącego najbliżej stanowiska wodnego. Obaj ustawiają się w rozkroku nad wężem ssawnym, zwróceni w kierunku stanowiska wodnego. Przodownik roty 3 stoi bliżej stanowiska wodnego, a pomocnik roty 3 za nim. Podnoszą wąż ssawny do góry (rys. 5).

Rys. 5: Podniesienie pierwszego odcinka linii ssawnej w celu połączenia smoka ssawnego.

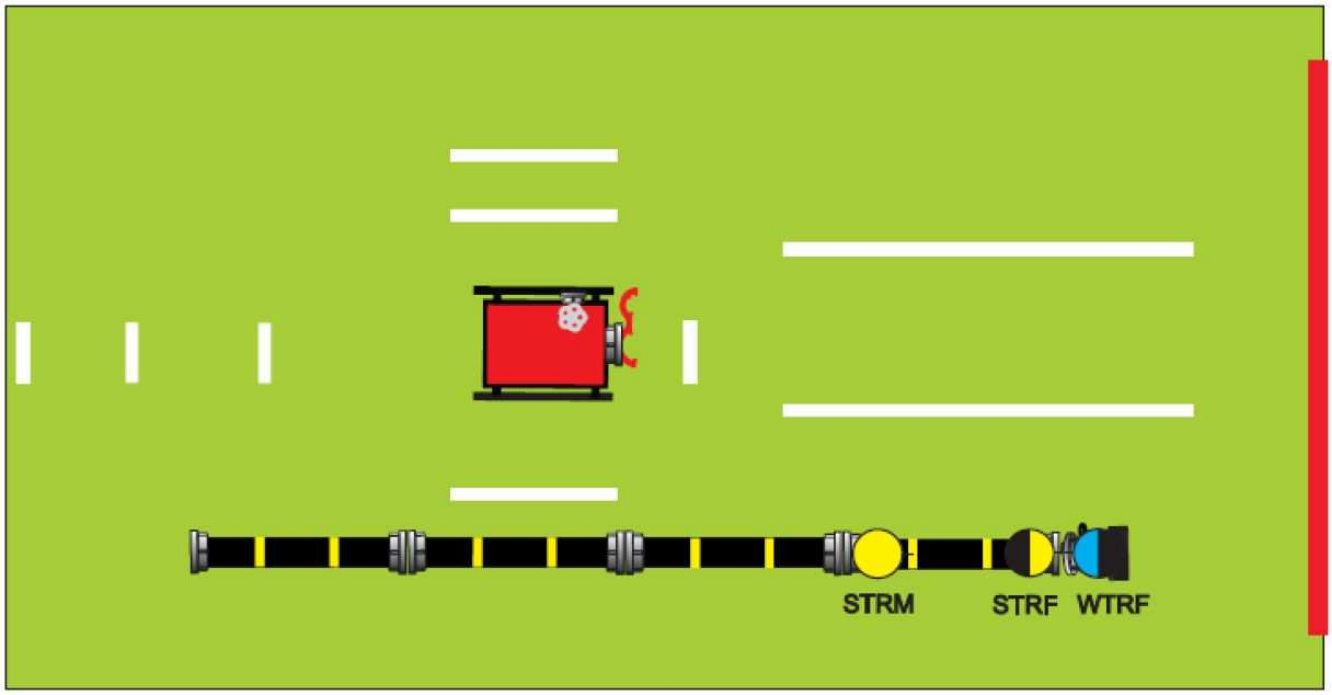
W tym czasie przodownik roty 2 bierze od mechanika smok ssawny (rzucenie smoka ssawnego uznaje się za „Niewłaściwą pracę") i staje na przeciwko przodownika roty 3. Przodownik roty 2 trzyma smok ssawny, a przodownik roty 3 wąż ssawny – obaj na takiej wysokości, aby móc zbliżyć do siebie łączniki w przybliżeniu poziomo.

Pomocnik roty 2 bierze w tym czasie od mechanika obie teczki z linkami (mechanik może je również upuścić lub położyć), otwiera je i rozkłada, gotowe do zakładania. Mechanik może poprawić ułożenie linek. Jeśli linki rozkłada inny zawodnik, niż mechanik lub pomocnik roty 2, ocenia się to jako „Niewłaściwą pracę". Pomocnik roty drugiej musi dotknąć obu toreb z linkami ręką (rękami). Jeśli tego nie zrobi, naliczane są punkty za „niewłaściwą pracę".

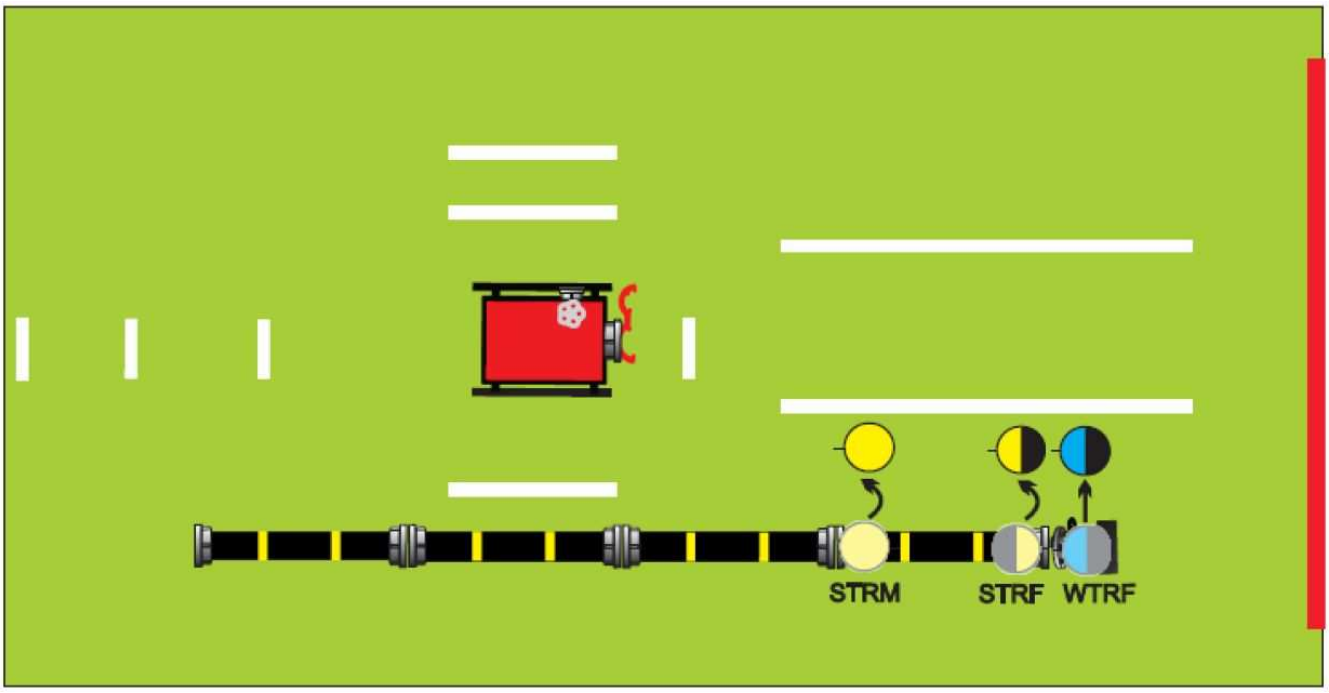
Przodownik roty 2 i przodownik roty 3 łączą ręcznie odcinek węża ssawnego ze smokiem ssawnym. Mechanik podaje przodownikowi roty 2 i przodownikowi roty 3 po jednym kluczu do łączników. Może

on je podać w dowolny sposób i z dowolnej strony.
Jeśli podczas przekazywania kluczy przodownikom drugiej i trzeciej roty zostaną one przez mechanika założone na łącznik węża i nasadę smoka – nie uznaje się tego za błąd. Jeśli smok ssawny i wąż ssawny zostaną połączone ręcznie, a następnie dociśnięte kluczami już na ziemi, uznaje się to za „niewłaściwą pracę".
Przodownik roty 2 i przodownik roty 3 dociskają łączniki za pomocą kluczy i zatrzymują klucze przy sobie.
Jeśli pomocnik roty trzeciej przyciska trzymany przez niego łącznik pierwszego odcinka węża ssawnego podczas łączenia smoka ssawnego do ziemi, zostanie to ocenione jako „niewłaściwa praca", jeżeli łącznik węża dotyka ziemi.

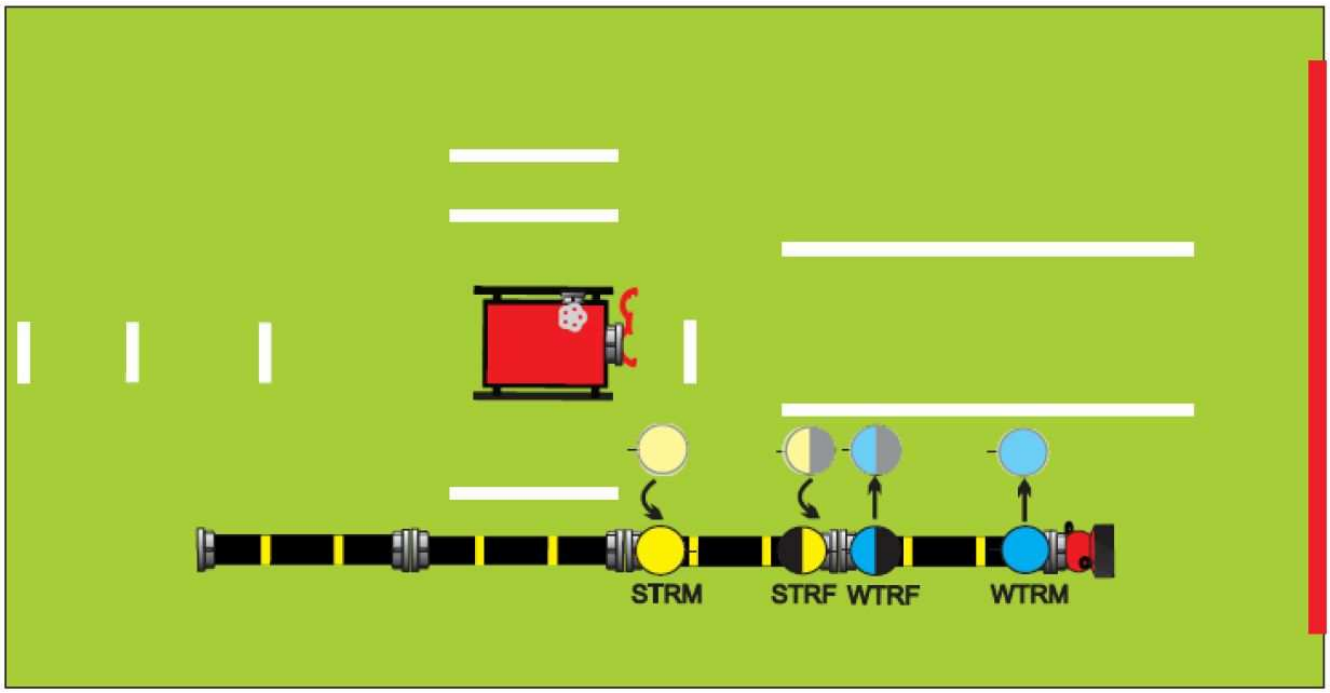
Następnie rota 2 i 3 odkładają wąż ssawny z połączonym smokiem ssawnym. Połączonych odcinków linii ssawnej nie wolno upuścić (w przeciwnym wypadku nalicza się punkty ujemne za „Upuszczenie łączników").
Jeśli pomocnik roty trzeciej w trakcie łączenia linii ssawnej przytrzymuje nogą leżący na ziemi wąż ssawny i odłoży właśnie połączony odcinek węża ssawnego tak, że kły zostaną włożone w gniazda łączników, nie uznaje się tego za błąd.
Jeśli łączniki węży ssawnych zostaną odłożone tak, że ich kły zostaną włożone w gniazda, nie uznaje się tego za łączenie węży ssawnych. Jednakże jeśli którykolwiek łącznik zostanie przekręcony chociaż odrobinę, zostanie to uznane za łączenie węży ssawnych, to znaczy, że za rozpoczęcie procesu łączenia węży uznaje się przekręcenie dowolnego łącznika z pary.
Jeśli łączenie węży zostanie wykonane przez zawodnika nie przeznaczonego do tej czynności, uznaje się to za „niewłaściwą pracę".
Po połączeniu smoka ssawnego z pierwszym odcinkiem węża i odłożeniu ich na ziemię rota 3 wykonuje zwrot w lewo w tył i staje po prawej stronie (patrząc w kierunku natarcia) połączonego węża ssawnego, a następnie udaje się po prawej stronie linii ssawnej do kolejnego odcinka, wykonuje ponownie zwrot i staje nad następnym, przewidzianym do łączenia, odcinkiem węża ssawnego w rozkroku (rys. 6a, 6b i 6c).

Rys. 6a: Początek procesu łączenia linii ssawnej.

Rys. 6b: Zwrot w lewo w tył.

Rys. 6c: Rota trzecia wykonuje ponowny zwrot w lewo w tył w celu zajęcia pozycji nad wężem ssawnym.

W tym czasie przodownik roty 2 robi krok w prawo i staje również po prawej stronie linii ssawnej. Oznacza to, że przodownik roty drugiej musi dotknąć przynajmniej raz lewą stopą obszaru na prawo od linii ssawnej podczas przechodzenia do kolejnej pary łączników, inaczej zostanie to ocenione jako „nieprawidłowa praca”.
Przodownik roty 2 udaje się prawą stroną linii ssawnej do następnej pary łączników, która będzie łączona. Pomocnik roty 2 udaje się w ten sam sposób do złączonej pary łączników. Obaj robią jeden krok w lewo, stając w rozkroku nad linią ssawną.

Jeżeli jeden lub więcej zawodników nie przemieszcza się od węża do węża w sposób zgodny z regulaminem, to drużyna otrzymuje punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę” tylko raz, niezależnie od

tego ile razy i przez ilu zawodników błąd został popełniony.

Pomocnik roty 2 może, idąc od strony stanowiska wodnego, przejść bezpośrednio nad smokiem ssawnym do podniesienia linii ssawnej przed połączeniem drugiej pary łączników. Nie musi on przechodzić nad linią ssawną z prawej strony.

Obie roty podnoszą węże ssawne i postępują tak, jak przy łączeniu smoka ssawnego.

Podczas łączenia odcinków węży ssawnych rota 2 i 3 stoi w rozkroku nad wężami ssawnymi. Jednakże nie uznaje się za błąd, jeżeli pomocnik roty 3 stoi nieco poza podnoszonym do łączenia odcinkiem węża ssawnego. Nie może on jednak ręką dotykać następnego odcinka węża ssawnego, który jeszcze leży na ziemi (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę”).
Jest błędem, gdy pomocnik roty trzeciej dotyka następnego odcinka linii ssawnej lub jego łącznika podczas odkładania linii ssawnej. Za błąd uznaje się również, jeśli poprawia on ustawienie łącznika leżącego na ziemi węża ssawnego („Niewłaściwa praca”).
Nie uznaje się za błąd, jeżeli pomocnik roty 3 podczas łączenia odcinków węży ssawnych ustawia lewą lub prawą ręką łącznik podniesionego odcinka węża ssawnego. Jeśli pomocnik roty 3 przyciąga do siebie leżący na ziemi wąż ssawny jeden lub kilka razy, „Niewłaściwa praca” naliczana jest tylko raz.

Łączniki węży ssawnych, które mają być połączone, nie mogą podczas łączenia dotykać ziemi (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę”). Nawet jeśli ten błąd zostanie popełniony kilka razy, punkty za „Niewłaściwą pracę” można przyznać tylko raz. Za proces łączenia uznaje się przekręcenie łączników. Dociskanie do siebie łączników węży ssawnych leżących na ziemi nie uznaje się za błąd (rys. 7a, 7b).

Nie uznaje się za błąd, jeżeli przodownik roty 2 i przodownik roty 3 przykładają klucze do łączników jeszcze przed złączeniem obu łączników (rys. 8a, 8b).

Rys. 7a: Łączenie linii ssawnej przez rotę drugą i trzecią.

Rys. 7b: Łączenie linii ssawnej przez rotę drugą i trzecią.

Rys. 8a: Nakładanie kluczy i łączenie węży ssawnych.

Rys. 8b: Nakładanie kluczy i łączenie węży ssawnych.

Łączenie następnych łączników odbywa się w ten sam sposób. Jednakże pomocnik roty 2 musi stawać po prawej stronie linii ssawnej po wykonaniu połączenia każdej kolejnej pary łączników.

W celu zapewnienia równomiernej pracy roty 2 i 3 podczas łączenia węży ssawnych, mechanik może wydawać komendy „Podnieś” i „Opuść” (lub analogiczne w języku narodowym drużyny) podczas podnoszenia i odkładania odcinków węży ssawnych, które należy złączyć lub już złączonych. Podczas czynności łączenia mechanik może przebywać w dowolnym miejscu.
Podczas łączenia węży ssawnych, ale również podczas podłączania linii ssawnej do motopompy (pkt 7.4.4) należy zwrócić uwagę, aby klucz do łączników obejmował łącznik węża ssawnego i nie było „stukania” po łączniku. W przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za ,,Niewłaściwą pracę”. Odkąd wiele drużyn zakłada klucze na łączniki już podczas ich łączenia zdarza się, że klucz nie obejmuje w pełni metalowej części łącznika; jest to dozwolone, o ile klucz nie leży całkowicie płasko na wężu ssawnym. Jeśli klucz leży całkowicie płasko na gumowej (ewentualnie wykonanej z PCV) części węża, zostanie to uznane jako błąd i uznane za „niewłaściwą pracę”.
Jeśli używane są klucze do łączników o oddzielnych półłukach do łączenia węży A i B, należy zwracać uwagę, aby przy łączeniu węży ssawnych i łączeniu linii ssawnej do motopompy używana była właściwa część klucza. Jeśli zostanie użyta część nieprzeznaczona dla łącznika A, należy to ocenić jako błąd.
Punkty karne za „niewłaściwą pracę” mogą być przyznane tylko raz podczas budowy linii ssawnej, nawet jeśli zdarzy się więcej błędów tego typu. Błąd musi być potwierdzony zarówno przez sędziego głównego jak też sędziego 3. Jeśli jednak mechanik podczas podłączania linii ssawnej do motopompy założy nieprawidłowo klucz lub tylko „stuknie” w łączniki zostanie do ocenione dodatkowo jako „nieprawidłowa praca”.
Po połączeniu wszystkich odcinków węży ssawnych przodownik roty 2 podaje swój klucz do łączników pomocnikowi roty 3. Klucz nie może zostać rzucony (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za ,,Niewłaściwą pracę”).
Jeśli podczas przekazania klucza upadnie on na podłoże, zostanie to ocenione jako „niewłaściwa praca”. Jeśli jednak klucz zostanie podniesiony przez przodownika roty drugiej i podany pomocnikowi roty trzeciej, błędu się nie zalicza. Jeśli klucz upadnie na podłoże przed lub po przekazaniu, również nie uznaje się tego za błąd.
Jeśli klucz nie został podany, lecz rzucony, i upadnie na ziemię, taki przypadek uznaje się również za „nieprawidłową pracę”. Jeśli klucz zostanie rzucony i upadnie, ocenia się to jako pojedynczy błąd „niewłaściwa praca”. Jeśli przodownik roty drugiej odłoży klucz, a pomocnik roty trzeciej go podniesie, nie uznaje się tego za przekazanie, lecz za „niewłaściwą pracę”. Klucz może zostać przekazany w dowolnym momencie od połączenia ostatniej pary łączników do ustawienia końcowego, to znaczy, że nie musi być przekazany niezwłocznie po zakończeniu łączenia linii ssawnej (rys.9). Przekazanie klucza może również nastąpić po położeniu linii ssawnej. Przodownik roty 3 zatrzymuje swój klucz do łączników przy sobie.

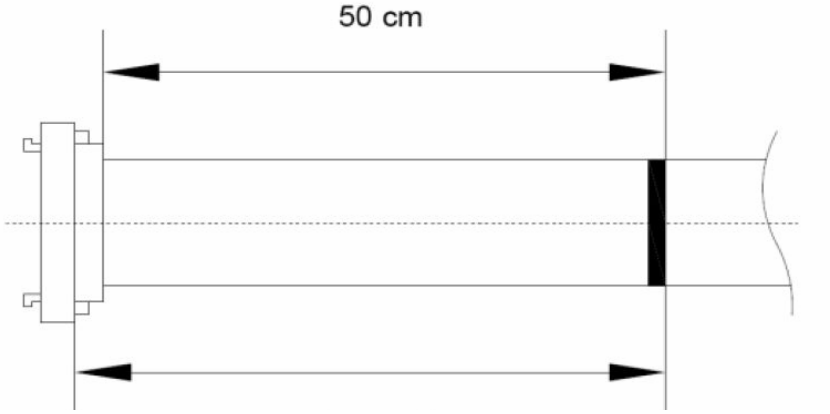
Rys.9: Przekazanie klucza pomiędzy przodownikiem roty drugiej i pomocnikiem roty trzeciej.

Jeżeli przodownik roty 3 lub pomocnik roty 3 odłożą klucz do łączników w okolicy motopompy i nie zabiorą go do ustawienia końcowego uznaje się to za ,,Niewłaściwą pracę”. Jeżeli natomiast zgubią

klucz do łączników po drodze i zostawią go, uznaje się to za ,,Pozostawienie lub zgubienie sprzętu”.

7.4.3. Zakładanie linek

Mechanik wydaje komendę ,,Linki załóż”. Przodownik roty 3 udaje się do smoka ssawnego i chwyta teczkę z linką do zaworu zwrotnego. Pomocnik roty 2 udaje się na lewą stronę linii ssawnej i unosi ją umiarkowanie chwytając ją za środek drugiego odcinka węża ssawnego. Mechanik chwyta czwarty odcinek węża ssawnego w pobliżu ostatniego łącznika i unosi go umiarkowanie do góry.
Przodownik roty 2 bierze teczkę z linką zabezpieczającą i zahacza karabińczyk do odpowiedniego kółeczka na smoku ssawnym. Nie może on go zahaczyć do kółeczka przeznaczonego dla linki zaworu zwrotnego (w przeciwnym wypadku otrzymuje punkty ujemne za „Niewłaściwe założenie linki zabezpieczającej”).
Następnie przodownik roty 2, stojąc po prawej stronie linii ssawnej, wyciąga z torby linkę zabezpieczającą i zakłada całą pętlę przy każdej parze łączników od strony stanowiska wodnego w taki sposób, aby linia ssawna tworzyła kształt lekko falisty. Węzeł pętli nie może leżeć na górnej powierzchni łączników. Nie może on leżeć dalej niż 50 cm (za oznakowaniem) od łącznika (rys. 10).

Rys. 10: Oznaczenia na wężu ssawnym i miejsce założenia pętli.

Jeżeli linka zabezpieczająca nie zostanie założona w sposób wyżej opisany, uznaje się to za „Niewłaściwe założenie linki zabezpieczającej”. Za błąd ten nalicza się punkty ujemne tylko raz, nawet jeżeli podczas zakładania linki zabezpieczającej popełniono dwa lub kilka tego typu błędów.
Przodownik roty 3 zahacza w tym czasie karabińczyk linki zaworu zwrotnego do kółeczka zaworu zwrotnego smoka ssawnego (w przeciwnym wypadku nalicza się punkty ujemne za „Nieskuteczne lub niewłaściwe założenie linki do zaworu zwrotnego”). Przodownik roty 3 może podnieść smok ssawny już podczas zakładania linki zabezpieczającej na smoku ssawnym przez przodownika roty 2.
Przodownik roty 3 może przy tym klucz do łączników na chwilę odłożyć.

Rys.11: Uniesienie linii ssawnej, podpinanie linki zabezpieczającej i linki zaworu zwrotnego.

Podczas zakładania linek smok ssawny nie może być przemieszczony w kierunku stanowiska wodnego. Linia ssawna może zostać podniesiona, podczas czego smok może zostać obrócony wokół swojej osi. Mechanik może wykonać krok w celu ustawienia się nad linią ssawną tylko i wyłącznie wtedy, gdy linka zabezpieczająca zostanie założona na linię ssawną i gdy on sam wyda komendę „linia ssawna do wody". Do tego momentu ostatnia para połączonych łączników linii ssawnej nie może być ustawiona na wysokości nasady ssawna motopompy i równolegle do niej. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że mechanik i pomocnik roty drugiej podczas łączenia linii ssawnej do motopompy muszą stać nad linią ssawną (okraczać ją) i dotykać obiema stopami ziemi.

Jeśli linka zaworu zwrotnego zostanie podłączona do kółka przeznaczonego dla linki zabezpieczającej, ponieważ linka zabezpieczająca została już nieprawidłowo podłączona do kółka linki zaworu zwrotnego lub jeśli linka zabezpieczająca zostanie podłączona do kółka przeznaczonego dla linki zaworu zwrotnego, ponieważ linka zaworu zwrotnego została już nieprawidłowo podłączona do kółka linki zabezpieczającej, zostaną przyznane punkty karne za „nieprawidłowe założenie linki zabezpieczającej" i za „nieprawidłowe założenie linki zaworu zwrotnego", ponieważ istnieje możliwość zapięcia obu linek do jednego kółka.

7.4.4. Zaniesienie linii ssawnej do wody

Mechanik wydaje komendę „Linia ssawna do wody" po tym, gdy przodownik roty 2 założy pętlę przed łącznikiem między trzecim a czwartym odcinkiem węża ssawnego. Jeżeli wyda komendę za wcześnie uznaje się to za „Niewłaściwą pracę". Przed tą komendą nie wolno przemieszczać linii ssawnej w kierunku stanowiska wodnego (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę"). Mechanik pozostaje przy ostatnim łączniku czwartego odcinka węża ssawnego. Pomocnik roty 2 chwyta za łączniki pomiędzy drugim a trzecim odcinkiem węża ssawnego. Pomocnik roty 3 chwyta za łączniki pomiędzy pierwszym i drugim odcinkiem węża ssawnego. Nie jest błędem, gdy pomocnik roty 2 i pomocnik roty 3 dotkną łączników linii ssawnej zanim przodownik roty 2 założy ostatnią pętlę na linii ssawnej oraz mechanik wyda komendę „Linia ssawna do wody". Przodownik roty 3 chwyta za smok ssawny.

Wymagane jest, aby podczas przenoszenia linii ssawnej do wody przodownik roty trzeciej przynajmniej jedną ręką miał kontakt z metalową częścią łączników lub smokiem ssawnym (rys. 12). Mechanik, pomocnik roty 2 i rota 3 przenoszą połączoną linię ssawną do nasady ssawnej motopompy względnie stanowiska wodnego (czerwona listwa).

Rys. 12: Przenoszenie linii ssawnej do wody.

Oznacza to, że podczas przenoszenia linii ssawnej do wody przodownik roty trzeciej, pomocnik roty trzeciej i pomocnik roty drugiej muszą dotykać wyznaczonych łączników przynajmniej jedną ręką, ponieważ linia ssawna może być przenoszona tylko i wyłącznie wtedy, gdy jest trzymana lub przynajmniej dotykana ręką (rękami).
„Nieprawidłową pracę" uznaje się, gdy pomocnik roty trzeciej puści łączniki pomiędzy pierwszym i drugim odcinkiem węża ssawnego przed odłożeniem linii ssawnej i gdy nie dotykał ich przynajmniej jedną ręką.
Pomocnik roty 2 i rota 3 kładą linię ssawną na ziemi. Przodownik roty 3 odkłada zakończenie linii ssawnej poza czerwoną listwę. Smok ssawny musi znaleźć się w całości poza czerwoną listwą (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „ Niewłaściwą pracę"). Przed odłożeniem linka do zaworu zwrotnego musi być już umocowana. Zakładanie linki zaworu zwrotnego do smoka ssawnego leżącego już „w wodzie" uznaje się za „Niewłaściwą pracę". Teczka z linką zaworu zwrotnego nie może zostać odłożona lub upuszczona poza czerwoną listwę (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę").
Smok uznaje się za odłożony prawidłowo, jeśli w całości znajduje się poza czerwoną listwą, włączając w to nasadę smoka. Łącznik pierwszego odcinka węża ssawnego nie jest częścią smoka ssawnego, w związku z czym nie musi leżeć całkowicie poza czerwoną listwą (rys. 13).

Rys.13: Odłożenie smoka ssawnego za czerwoną listwę.

Mimo, że podłączenie linki zabezpieczającej „w wodzie” uznawane jest za błąd, zezwala się na założenie linki zaworu zwrotnego po komendzie „linia ssawna do wody”. Oznacza to, że jeśli komenda „linia ssawna do wody” została wydana zanim przodownik roty trzeciej założył linkę zaworu zwrotnego, może on zaczekać z odłożeniem smoka ssawnego do momentu założenia linki. Jeśli przodownik roty trzeciej odłoży smok ssawny do rzeczki zanim podłączy linkę zaworu zwrotnego, podniesie smok ponownie lub wyciągnie go z rzeczki w celu założenia linki, uznaje się to za „nieprawidłową pracę”.

Rys. 14: Podłączanie linii ssawnej do motopompy.

Mechanik staje w rozkroku nad linią ssawną, której nie musi odkładać. Pomocnik roty 2 staje za mechanikiem w rozkroku nad linią ssawną (dotykając obiema stopami podłoża).
Obaj unoszą umiarkowanie linię ssawną. Mechanik łączy linię ssawną z nasadą ssawną motopompy przy pomocy trzeciego klucza do łączników, leżącego pod nasadą ssawną motopompy. Klucza do łączników nie wolno podnieść wcześniej. Klucz można przyłożyć do łącznika od góry, od dołu lub z boku.
Podczas łączenia linii ssawnej do motopompy mechanik musi założyć klucz na łącznik węża. Musi on być założony we właściwy sposób i nie może być wykonane jedynie „stuknięcie” w łącznik. W przeciwnym wypadku uznaje się to za „nieprawidłową pracę” (rys. 14).

Przodownik roty 2 przymocowuje w tym czasie linkę zabezpieczającą do prawego przedniego uchwytu motopompy. Linkę zabezpieczającą należy przeprowadzić pod przyłączonym do motopompy odcinkiem węża B linii głównej (w przeciwnym wypadku uznaje się to za „Niewłaściwą pracę”).
Sędziowie muszą sprawdzić wytrzymałość mocowania węzła na uchwycie przez pociągniecie linki zabezpieczającej w kierunku stanowiska wodnego. Jeżeli węzeł rozwiąże się, uznaje się to za „Niewłaściwe założenie linki zabezpieczającej”. W przypadku, gdy linia ssawna musi być sprawdzona pod kątem naprężenia linki zabezpieczającej, to wytrzymałość węzła sprawdza się dopiero po sprawdzeniu naprężenia.

Przodownik roty 3 odkłada torbę z wyciągniętą linką do zaworu zwrotnego po lewej stronie motopompy, to jest w obszarze pomiędzy nasadą ssawną a końcem silnika (bez uchwytów). Jeśli chociaż mała część torby wystaje poza ten obszar uznaje się to za „Niewłaściwe założenie linki do zaworu zwrotnego”.
Linka do zaworu zwrotnego nie może być rzucona (w przeciwnym wypadku nalicza się punkty ujemne za „Niewłaściwe założenie linki do zaworu zwrotnego”). Za błędy przy zakładaniu tej linki można

przyznać punkty ujemne tylko raz, nawet jeżeli podczas zakładania i rozciągania linki do zaworu zwrotnego popełniono kilka błędów.

Rys. 15: Położenie torby z linką zaworu zwrotnego.

Gdy mechanik podłączy linię ssawną do motopompy i przyłoży klucz do łącznika, wydaje komendę „Zassano". Linka zabezpieczająca nie musi być w tym momencie umocowana na prawym przednim uchwycie motopompy, a linka do zaworu zwrotnego nie musi być rozwinięta. Nie jest błędem, gdy smok ssawny w trakcie wydawania komendy „zassano" nie znajduje się jeszcze „w wodzie".

Przed „Zassano" żaden z zawodników roty 2 i 3 – za wyjątkiem przodownika roty 2 podczas mocowania linki zabezpieczającej do przedniego uchwytu motopompy – nie może wyjść przed obręb motopompy i wykonywać dalszych zadań (w przeciwnym wypadku nalicza się punkty ujemne za „Odejście roty drugiej i trzeciej przed Zassano").

Po „Zassano" mechanik może zatrzymać klucz do łączników przy sobie, może go odłożyć lub może go zostawić na łączniku. Po „Zassano" mechanik może mocniej dokręcić łącznik, nie wolno mu jednak ponownie przyłożyć klucza (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę").

Linia ssawna powinna teraz leżeć tak, aby linka zabezpieczająca była napięta. Jeżeli tak nie jest, sędziowie mogą pociągnąć linię ssawną w kierunku stanowiska wodnego. Linia ssawna może być przeciągana jedynie wzdłuż przedłużenia linii pomiędzy nasadą ssawną motopompy a smokiem ssawnym. Jeżeli po przeciągnięciu linka zabezpieczająca jest napięta, błędu się nie uznaje. Jeżeli jednak w dalszym ciągu jest luźna, uznaje się to za „Niewłaściwe założenie linki zabezpieczającej". Jeżeli podczas przeciągania otworzy się para łączników w linii ssawnej, to nie można tego uznać za „Otwartą parę łączników". W takim przypadku napięcie linki zabezpieczającej nie podlega dalszej ocenie (rys.16).

Rys. 16: Zawiązanie linki zabezpieczającej do motopompy.

7.4.5. Powtórne łączenie linii ssawnej

Jeżeli para łączników otworzy się przed „Zassano”, mechanik może albo wezwać rotę 2 i 3 do łączników komendą „Do linii ssawnej”, aby je ponownie przepisowo złączyły, albo może pozwolić na kontynuowanie pracy. Rota 2 i 3 może też wykonać łączenie samodzielnie. Powtórne łączenie powinni wykonać ci sami zawodnicy, w takiej samej kolejności i w taki sam sposób, jak pierwsze łączenie. Jeżeli powtórne łączenie przebiegało w inny sposób, nalicza się punkty ujemne za „Otwartą parę łączników”, nawet jeżeli złączenie jest prawidłowe. Za każde powtórne łączenie, nawet po „Zassano”, wykonane również przez mechanika, nalicza się punkty ujemne jak za „Otwartą parę łączników”.

7.5. Budowa linii głównej

Po komendzie rozpoczęcia ćwiczenia bojowego przodownik roty 1 i pomocnik roty 1 zabierają po jednym odcinku węża B.
Pomocnik roty 1 otwiera noszak swojego węża B i łączy wąż z prawą nasadą tłoczną motopompy (rys 17). Przodownik roty 1 chwyta za wolny łącznik i rozwija wąż B w kierunku natarcia na całą długość.

Rys. 17: Łączenie i rozwijanie pierwszego odcinka linii głównej.

Pomocnik roty 1 zwraca uwagę na to, aby odcinek węża B nie był odprowadzony pod zbyt ostrym kątem od motopompy (ostre załamanie). Z ostrym załamaniem pierwszego odcinka węża linii głównej przy motopompie mamy do czynienia wówczas, gdy wąż nie dotyka toru w obrębie motopompy (nie uwzględniając uchwytów). Ostre załamanie w wężu B przy nasadzie tłocznej motopompy oceniane jest jako „Niewłaściwe sprawianie węży tłocznych". Jeżeli pomocnik roty 1 ciągnie z powrotem rozciągnięty odcinek węża B, aby zlikwidować powstałe załamanie, uznaje się to za „Wleczenie rozwiniętych węży tłocznych".
Zobacz również punkt 9.2.7 „Wleczenie rozwiniętych węży tłocznych".
„Wleczenie rozwiniętych węży tłocznych" ma miejsce wtedy, gdy wąż, który został w całości rozwinięty jest ciągnięty po podłożu na całej swojej długości. Oznacza to, że błąd ten zalicza się wyłącznie wtedy, gdy wąż przesuwa się na całej swojej długości, włącznie z łącznikiem na jego drugim końcu.
Jeśli pierwszy odcinek węża linii głównej nie dotyka podłoża w obrębie motopompy i jest ciągnięty przez pomocnika w celu likwidacji ostrego załamania tak, że łącznik na jego drugim końcu się nie przesunie, nie uznaje się tego za błąd, jeśli wąż nie był ciągnięty na całej swej długości.
Jeśli pomocnik pierwszej roty zauważy ostre załamanie podczas powrotu po rozwinięciu linii głównej i pociągnie pierwszy odcinek węża linii głównej w celu zlikwidowania ostrego załamania bez przesunięcia łącznika na drugim końcu węża, zgodnie z powyższymi zapisami nie uznaje się tego za błąd. Regulamin nie ustala, w którym momencie ostre załamanie może być zlikwidowane.
Jeśli wąż linii głównej będzie przeciągał z powrotem inny zawodnik niż pomocnik roty pierwszej, będzie to ocenione jako „nieprawidłowa praca" przez sędziego 1 lub 2, którzy mają za zadanie nadzorować tą czynność.
Po podłączeniu przez pomocnika roty 1 węża B do motopompy udaje się on do przodownika roty 1. Po rozciągnięciu pierwszego odcinka węża B przodownik roty 1 otwiera noszak drugiego węża B. Pomocnik roty 1 chwyta łącznik otwartego przez przodownika węża B i rozciąga go poza zaznaczoną linię (na 41 metrze – rys. 18). Jeśli drugi odcinek węża B zostanie całkowicie rozwinięty, a łącznik nie może być odłożony za linię na 41 metrze i jeśli pomocnik roty pierwszej przeciągnie go za tą linię w celu odłożenia, zostanie to ocenione jako „Wleczenie rozwiniętych węży tłocznych", ponieważ łącznik na drugim końcu węża (połączony z łącznikiem pierwszego odcinka węża B) zostanie w ten sposób przemieszczony. Jeśli wąż B nie zostanie rozwinięty całkowicie, przez co środkowa część węża pozostanie w formie kolistej lub spiralnej (ślimak), zgodnie z zapisami punktu 7.6 „Budowa pierwszej linii gaśniczej", zostanie to ocenione jako „Niewłaściwe rozwinięcie węży tłocznych", nawet jeśli drugi łącznik drugiego odcinka węża B leży poza oznakowaniem na 41 metrze.
Jeśli przodownik roty pierwszej otworzy noszak drugiego odcinka węża B przed całkowitym rozwinięciem pierwszego odcinka linii głównej, a pomocnik roty pierwszej zacznie rozwijać drugi

odcinek węża B, to nawet jeśli w tym samym czasie pierwszy odcinek węża zostanie do końca rozwinięty zgodnie z zapisami regulaminu i dopiero po tym nastąpi połączenie obu odcinków linii głównej przez przodownika pierwszej roty, to i tak ocenia się to jako „nieprawidłową pracę", gdyż przodownik roty pierwszej może otworzyć noszak drugiego węża B dopiero po rozwinięciu pierwszego odcinka.
Jeżeli nie nastąpi odłożenie linii głównej poza zaznaczoną linię (na 41 metrze) – metalowa część łącznika węża B nie zostanie odłożona za linię (patrząc w kierunku natarcia) – ocenia się to jako pojedynczy błąd „Niewłaściwe sprawianie węży tłocznych".

Rys. 18: Prawidłowe odłożenie łącznika drugiego odcinka linii głównej.

Jednakże ocena ta nie odnosi się do pierwszego odcinka węża B. Ocena tego elementu dotyczy całej linii głównej.

Z tego powodu należy wyjaśnić przepisy regulaminu bardziej szczegółowo:
Linia główna nie została rozwinięta całkowicie, przez co rozdzielacz stoi przed linią na 41 metrze. Pierwszy odcinek węża B biegnący od motopompy ma ostre załamanie, ma skręt i jest rozłożony ze skróceniem. Drugi odcinek linii głównej jest rozwinięty całkowicie, jednakże nie jest odłożony za 41 metr, ponieważ pierwszy odcinek posiada skrócenie.
W celu oceny tej sytuacji należy zastosować również przepisy punktu 9.2.6 „Niewłaściwe sprawianie węży tłocznych". Między innymi jest tam napisane:
Za niewłaściwe sprawianie węży tłocznych przyjmuje się sytuację, gdy:
- wąż tłoczny posiada skręt (skręcony jest o więcej niż 360° wokół swej osi podłużnej)
- wąż B podłączony do motopompy posiada ostre załamanie
- nie odłożono łącznika drugiego węża B linii głównej poza linię (41 m).

„Niewłaściwe sprawianie węży tłocznych" może być naliczone tylko raz za każdy odcinek węża, nawet jeśli popełniono kilka błędów. Każdy wąż jest oceniany osobno.
W przypadku nie odstawienia rozdzielacza poza linię na 41 metrze i popełnienia wielu błędów przy sprawianiu linii głównej, należy przyjąć, że „niewłaściwe sprawianie węży tłocznych" może być naliczone maksymalnie dwa razy za całą linię główną. Nie ma przy tym znaczenia, ile błędów zostało popełnionych przy budowie całej linii głównej.
Jednakże jeśli sędziowie stwierdzą, że linia główna – pomimo kary w postaci 10 punktów karnych – została specjalnie skrócona w celu uzyskania lepszego czasu wykonania ćwiczenia, sędzia główny zwróci się z wnioskiem o dyskwalifikację drużyny do kierownika zawodów międzynarodowych – patrz pkt. 9.6.

W tym czasie przodownik roty 1 łączy drugi odcinek węża B z rozwiniętym już pierwszym odcinkiem.

Przodownik roty 1 może połączyć oba odcinki węża B jeszcze przed przybyciem pomocnika roty 1.

Nie jest wymagane, aby podczas rozciągania węży B pomocnik roty 1, względnie przodownik roty 1, stawał na nich. Odcinki węży tłocznych można zarówno rozciągać jak i rozwijać. Podczas rozwijania linii głównej żaden łącznik węża tłocznego nie może upaść na ziemię (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „Upuszczenie łączników"). Rozwinięte węże tłoczne nie mogą mieć skrętów (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „Niewłaściwe sprawianie węży tłocznych"). Za skręt uważa się okręcenie węża tłocznego wokół osi podłużnej o więcej niż 360°.

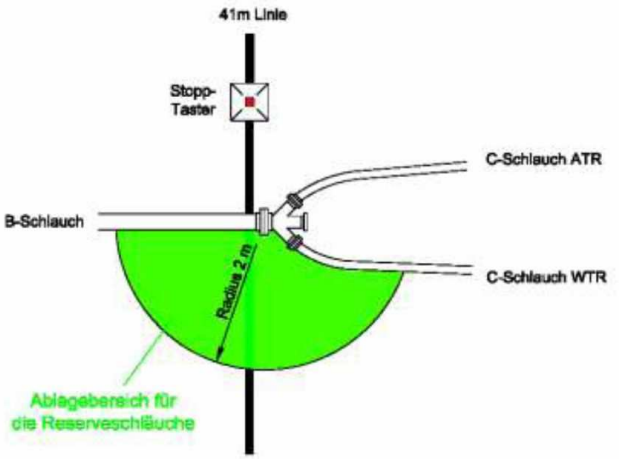
7.6. Budowa pierwszej linii gaśniczej

Po zbudowaniu linii głównej przodownik roty 1 zabiera następujący sprzęt:
- rozdzielacz,
- 1 odcinek węża tłocznego C,
- 1 prądownicę C,
- 1 podpinkę.

Pomocnik roty 1 zabiera 2 odcinki węża tłocznego C.

Obaj wracają do wolnego końca rozwiniętej linii głównej, gdzie przodownik roty 1 odkłada rozdzielacz.
Jeśli przodownik roty pierwszej odłoży rozdzielacz tak, że kły łącznika węża i nasady rozdzielacza wejdą w gniazda, nie jest to błędem, nawet jeśli przodownik roty pierwszej stanął na wężu linii głównej w celu skierowania w swoim kierunku łącznika. Jednakże łącznik węża musi zostać później przekręcony przez pomocnika roty pierwszej (proces łączenia – zobacz punkt 7.4.2 paragraf piąty).
Jeżeli rozdzielacz lub prądownica upadnie podczas ćwiczenia bojowego na ziemię, uznaje się to za „Niewłaściwą pracę" i ocenia za każdy przypadek.

Pomocnik roty 1 odkłada rezerwowy odcinek węża C po prawej stronie rozdzielacza. Jeżeli wąż rezerwowy zostanie rzucony, uznaje się to za „Upuszczenie łączników". Jest bez znaczenia czy wąż rezerwowy zostanie położony czy też postawiony i w którą stronę skierowane są jego łączniki.
Wąż rezerwowy nie może leżeć dalej, niż 2 metry od rozdzielacza (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „niewłaściwe odłożenie węży rezerwowych" – rys.19).

Rys.19: Miejsce prawidłowego odłożenia węży rezerwowych.

Węże rezerwowe są również odłożone niewłaściwie, gdy którakolwiek ich część, wliczając w to też łączniki, będzie leżała na wężu linii gaśniczej albo linii głównej.
Jeśli wąż rezerwowy lub jego część i/lub część łączników leży na wężu linii głównej lub gaśniczej ocenia się to jako „niewłaściwe odłożenie węży rezerwowych". Ocena nie dotyczy noszaków.

Jeśli jednak pierwszy odcinek węża C drugiej linii gaśniczej leży na i nie pod wężem rezerwowym nie uznaje się tego za błąd, o ile wąż linii gaśniczej został rozwinięty po odłożeniu węża rezerwowego. Jednakże jeśli wąż rezerwowy leży całkowicie pomiędzy dwoma liniami gaśniczymi zostanie to ocenione jako „niewłaściwe odłożenie węży rezerwowych" za każdy nieprawidłowo odłożony wąż, nawet jeśli ten wąż leży na prawo od rozdzielacza.

Pomocnik roty 1 otwiera teraz noszak następnego odcinka węża C, a przodownik roty 1 chwyta za wolny łącznik i rozwija odcinek węża C na całą długość w kierunku natarcia. Jeżeli odcinek węża tłocznego w czasie rozwijania zostanie skrócony o więcej niż 2 metry, uznaje się to za „Niewłaściwe rozwinięcie węży tłocznych". Nie jest błędem, gdy podczas odkładania węża rezerwowego obok rozdzielacza pierwszy odcinek węża C linii gaśniczej już zostanie otwarty przez pomocnika roty 1.

Pomocnik roty 1 łączy linię główną do rozdzielacza i odcinek węża C do lewego wylotu tłocznego rozdzielacza. Kolejność łączenia jest dowolna (rys. 20).

Rys. 20: Podłączenie węży B i C do rozdzielacza.

Po rozwinięciu pierwszego odcinka węża C przodownik roty 1 otwiera noszak niesionego przez siebie węża C, łączy jeden łącznik z rozwiniętym odcinkiem węża C, drugi łącznik z prądownicą i oczekuje przybycia pomocnika roty 1. Nie ma znaczenia, czy przodownik roty 1 połączy najpierw oba odcinki węża C czy prądownicę z odcinkiem węża C. Łączenie obu odcinków węży C albo prądownicy z odcinkiem węża C podczas rozciągania pierwszego odcinka węża C nie jest dozwolone („Niewłaściwa praca").
Nie jest błędem, jeśli noszak zostanie otwarty po połączeniu przez przodownika roty pierwszej odcinków węży lub podłączeniu prądownicy do węża.
Przodownik roty 1 nie może rozwinąć całkowicie otwartego przez siebie węża. Jeśli to zrobi, ocenia się to jako „Niewłaściwą pracę".
Pomocnik roty 1 rozwija otwarty przez przodownika roty 1 odcinek węża C i sprawdza prawidłowość rozwinięcia linii gaśniczej. Drugi odcinek węża tłocznego może być rozwinięty na lewo, na prawo lub do tyłu, ale nie do przodu – w kierunku natarcia.
Jeśli przodownik roty pierwszej nie wyciągnie noszaka z kręgu drugiego węża linii gaśniczej przed rozwinięciem i noszak przemieści się wraz z wężem nie będzie to uznane za błąd, jeśli przodownik pierwszej roty podniesie noszak.
Jeśli jednak noszak zostanie podniesiony i podany przodownikowi przez pomocnika, zostanie to

uznane za „niewłaściwą pracę”. Dotyczy to wszystkich węży na linii głównej i liniach gaśniczych. Jeśli pomocnik pierwszej roty (lub pomocnik drugiej roty) podniesie parę łączników pomiędzy dwoma wężami podczas rozwijania drugiego odcinka linii gaśniczej w celu lepszego rozwinięcia tego węża i nie odłoży łączników w to samo miejsce, lecz położy je dalej od stanowiska wodnego w celu likwidacji ewentualnego skrócenia węża, zostanie to ocenione jako „niewłaściwa praca”, ponieważ pierwszy odcinek węża na linii gaśniczej jest rozwijany przez przodownika pierwszej roty, a nie przez pomocnika.
Podczas rozwijania drugiego odcinka węża C prądownica nie musi być połączona jak też nie muszą być połączone oba odcinki węża C. Drugi odcinek węża C musi być chwycony przez pomocnika roty 1 przynajmniej jedną ręką. Rozwiniecie węża tylko przy pomocy nogi nie jest dozwolone (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę”). Drugi odcinek węża C uważa się za prawidłowo rozwinięty, jeżeli środkowy odcinek węża po rozwinięciu nie tworzy okręgu (ślimaka) lub spirali (co najmniej 360°), jak też sam wąż C nie przylega do siebie. W przypadku wystąpienia tych błędów ocenia się to jako „Niewłaściwe rozwinięcie węży tłocznych”.
Jeśli drugi odcinek węża C został wyrzucony na tzw. „kupkę” (jest kilkakrotnie na sobie złożony) lub tzw. „korkociąg”, wówczas jest to również oceniane jako „Niewłaściwe rozwinięcie węży tłocznych” (rys. 21a, b).

Rys. 21a: Niewłaściwie rozwinięty wąż tłoczny leży na „kupce”.

Rys. 21b: Niewłaściwie rozwinięty wąż tłoczny - „ślimak”.

Mówimy o „korkociągu”, jeśli wewnętrzna część podwójnie zwiniętego węża zostanie rozwinięta, a wąż leży sam na sobie i jednocześnie jest skręcony o więcej niż 360° wzdłuż swojej osi podłużnej.
Do linii gaśniczych odnoszą się te same zasady dotyczące upuszczenia łączników i skrętów węży jak przy rozwijaniu linii głównej.

Po połączeniu obu odcinków węży C i podłączeniu prądownicy do drugiego odcinka węża C przodownik roty 1 wydaje zawodnikowi obsługującemu rozdzielacz komendę „Pierwsza woda –

naprzód”.
Regulamin nie wymaga, aby podczas wydawania komendy przodownik roty 1 spoglądał w stronę rozdzielacza. Nie musi też podnosić ręki, ale może to zrobić. Zawodnik obsługujący rozdzielacz (łącznik lub przodownik roty 3) podnosi rękę na potwierdzenie, że rozkaz usłyszał. To samo dotyczy przodownika roty 2 oraz obsługującego rozdzielacz (łącznika lub przodownika roty 3), gdy wydaje mechanikowi rozkaz „woda naprzód”.
Pomocnik roty 1 staje po prawej stronie obok przodownika roty 1. Obaj zwróceni są w kierunku natarcia, trzymają prądownicę względnie końcówkę drugiego odcinka linii gaśniczej obiema rękami.

Przodownik roty 1 może wydać komendę „Pierwsza woda – naprzód” również wtedy, gdy nie ma przy nim jeszcze pomocnika roty 1. Jednak pierwsza linia gaśnicza musi być już wówczas całkowicie połączona.

Bezpośrednio po komendzie „Pierwsza woda – naprzód” przodownik roty 1 i pomocnik roty 1 przyjmują ustawienie końcowe. Z chwilą zatrzymania czasu nie mogą zmienić przyjętego ustawienia końcowego ani podnieść pozostawionego lub upuszczonego sprzętu (jeśli to zrobią – „nieprawidłowe ustawienie końcowe”). W przeciwnym razie zalicza się błąd popełniony przed zatrzymaniem czasu (np. „zgubiony lub pozostawiony sprzęt”).

7.7. Obsługa rozdzielacza i nadzór nad wężami

Po komendzie rozpoczęcia ćwiczenia bojowego dowódca drużyny i łącznik muszą niezwłocznie udać się na wysokość stanowiska rozdzielacza. Do czasu przybycia przodownika roty 3 rozdzielacz może być obsługiwany przez łącznika. W takiej sytuacji musi on wykonywać czynności przodownika roty 3, w przeciwnym razie nalicza się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę”.

Przodownik roty 3 (względnie łącznik) zajmuje stanowisko przy rozdzielaczu, który uznaje się za prawidłowo obsadzony, gdy zawodnik ustawi się w rozkroku nad linią główną bezpośrednio za nim.

Rys. 22: Obsadzenie rozdzielacza przez przodownika roty trzeciej.

Jeżeli rozdzielacz jest połączony do linii głównej i obsadzony, przodownik roty 3 (względnie łącznik) wydaje mechanikowi komendę „Woda naprzód”. Jeżeli wyda komendę „Woda – naprzód” przed połączeniem linii głównej z rozdzielaczem, uznaje się to za „Niewłaściwą pracę”. Podniesieniem ręki powyżej głowy mechanik sygnalizuje, że zrozumiał komendę i otwiera zawór nasady tłocznej

motopompy. Przodownik roty 3 (względnie łącznik) nie może przytrzymywać rozdzielacza podczas łączenia do niego węży tłocznych przez pomocnika roty 1 względnie pomocnika roty 2 (w przeciwnym wypadku nalicza się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę").

Na komendę przodownika roty 1 „Pierwsza woda – naprzód" przodownik roty 3 (względnie łącznik) podnosi rękę do góry ponad głowę na znak, że zrozumiał komendę i otwiera zawór lewego wylotu tłocznego rozdzielacza.
Jeśli przodownik roty pierwszej (lub drugiej) wyda komendę „pierwsza/druga woda naprzód" przed obsadzeniem rozdzielacza, zostanie to uznane za błąd („niewłaściwa praca"), nawet jeśli przodownik roty trzeciej lub łącznik słyszał komendę a nawet ją potwierdził.
Jeśli pomocnik roty pierwszej (drugiej) zauważy, że wydał komendę za wcześnie i powtórzy ją po obsadzeniu rozdzielacza, nie zostanie to uznane za błąd.
Jeśli przodownik roty trzeciej i/lub łącznik wyda mechanikowi komendę „Woda naprzód" przed obsadzeniem rozdzielacza uznane to zostanie za „nieprawidłową pracę".
Jeżeli którykolwiek z zaworów rozdzielacza zostanie otwarty przed komendą „Woda naprzód", uznaje się to za „Niewłaściwą pracę". Jeżeli którykolwiek z zaworów zostanie otwarty bez komendy, uznaje się to za „Błędny lub niezrozumiały rozkaz", nie zalicza się dodatkowo błędu „Niewłaściwa praca".
Jeżeli przodownik roty 1 wyda komendę „Pierwsza woda – naprzód" zanim przodownik roty 3 wydał mechanikowi komendę „Woda naprzód", przodownik roty 3 potwierdza rozkaz poprzez podniesienie ręki ponad głowę (rys. 23).
Jest bez znaczenia, czy przodownik roty 3 (względnie łącznik) wyda najpierw komendę „Woda – naprzód" mechanikowi, czy też otworzy lewy zawór rozdzielacza. Na znak, że komenda „Woda naprzód" została zrozumiana, mechanik względnie przodownik roty 3, podnosi jedną rękę. Gdy jeden z nich podniesie rękę przed komendą i ją opuści, ocenia się to jako „Niewłaściwą pracę". Mechanik i przodownik roty 3 (łącznik) muszą podnieść ręce ponad głowę.

Zawory na motopompie i na rozdzielaczu muszą zostać całkowicie otwarte. Nie jest błędem, gdy zawór jest przekręcony nie więcej niż pół obrotu z powrotem (w przeciwnym wypadku uznaje się to za błąd „Nieregulaminowe otwarcie wylotów tłocznych").

Pomocnik roty 3 zabiera torbę z bandażami do węży i udaje się do łączników między odcinkami węży B linii głównej. Tam zatrzymuje się, stojąc zwrócony w kierunku natarcia po prawej lub po lewej stronie pary łączników węży linii głównej. Może również stanąć w tym miejscu nad wężem. Musi posiadać ze sobą torbę z bandażami do węży i klucz do łączników.

Rys. 23. Przodownik roty trzeciej podnosi rękę na potwierdzenie komendy „pierwsza/druga woda naprzód".

Jeżeli rozdzielacz zostanie obsadzony przez łącznika, opuszcza on rozdzielacz niezwłocznie po

przybyciu przodownika roty 3. Jeżeli przodownik roty 1 wyda komendę „Pierwsza woda – naprzód” podczas przejmowania stanowiska przy rozdzielaczu przez przodownika roty 3, a łącznik oraz przodownik roty 3 w tym samym czasie podniosą jedną rękę, nie uznaje się tego za błąd.

7.8. Budowa drugiej linii gaśniczej

Po wydaniu komendy „Zassano” przez mechanika, przodownik roty 2 zabiera:
– 1odcinek węża C
– 1 prądownicę C
– 1 podpinkę do węży,

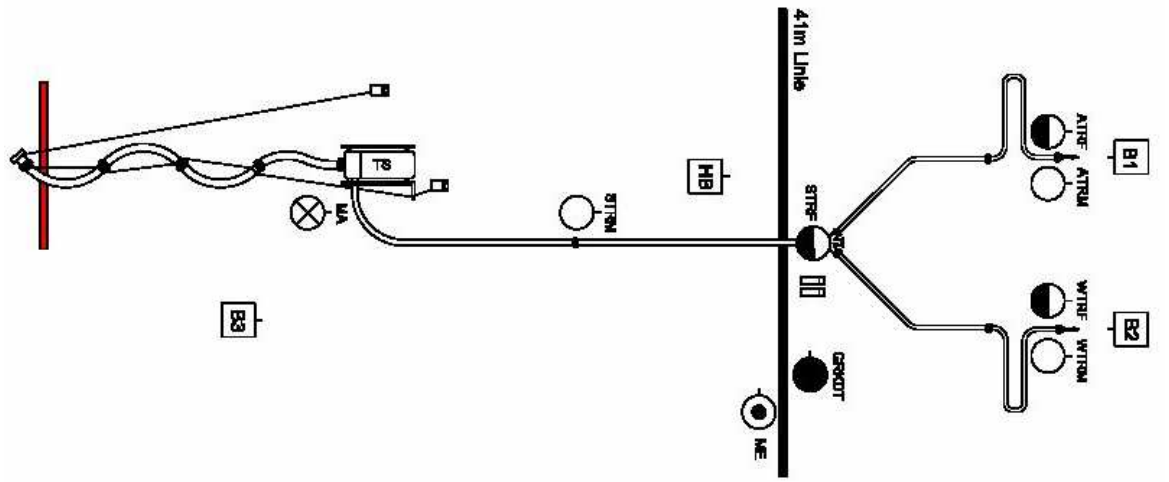
pomocnik roty 2 zabiera 2 odcinki węża C.

Obaj udają się do rozdzielacza i sprawiają drugą linię gaśniczą w ten sam sposób, w jaki rota 1 sprawiła pierwszą linię gaśniczą. Druga linia gaśnicza podłączona zostaje do prawej nasady wylotowej rozdzielacza.
Jeśli niesiony przez pomocnika roty 2 wąż zostanie chwycony przez przodownika roty 2 podczas biegu do rozdzielacza nie uznaje się tego za błąd, jednakże noszak węża może być otwarty dopiero obok rozdzielacza.
Jeśli rota 1 – omyłkowo – podłączy linię gaśniczą do prawej nasady wylotowej rozdzielacza, po czym pomocnik roty 2 podłączy pierwszy odcinek węża C drugiej linii gaśniczej do lewej nasady wylotowej rozdzielacza, błąd ten zostanie zaliczony jako „Niewłaściwa praca” tylko raz. Jeśli z wymienionego wyżej powodu pomocnik roty 2 nie podłączy swojego odcinka węża C do rozdzielacza, ocenia się to jako „Niewłaściwą pracę” i dodatkowo „Otwartą parę łączników”. Zasada ta obowiązuje odpowiednio, gdy pomocnik roty 2 przed pomocnikiem roty 1 dokonał niewłaściwego podłączenia do rozdzielacza.

Komenda otwarcia drugiego zaworu na wylocie tłocznym rozdzielacza brzmi: „Druga woda – naprzód”. Przodownik roty 3 podnosi rękę do góry ponad głowę na znak, że zrozumiał rozkaz, otwiera zawór prawego wylotu tłocznego rozdzielacza i wstaje.

Jeżeli komendy „Pierwsza woda – naprzód” i „Druga woda – naprzód” zostaną wydane jednocześnie, to przodownik roty 3 musi podnieść dwa razy rękę do góry ponad głowę.

Po otwarciu obu zaworów rozdzielacza przodownik roty 3 przyjmuje ustawienie końcowe, zgodnie z punktem 7.9.

Rys. 24: Ustawienie końcowe całej drużyny.

7.9. Ustawienie końcowe (rys. 24)

Po przeprowadzeniu ćwiczenia bojowego zawodnicy muszą przyjąć następujące ustawienie:

Dowódca drużyny	Na wysokości rozdzielacza, w odległości około czterech kroków na prawo od niego, zwrócony w kierunku rozdzielacza.
Łącznik	Jeden krok za i jeden krok w lewo od dowódcy drużyny, zwrócony w kierunku rozdzielacza.
Mechanik	Na prawo obok linii ssawnej względnie motopompy, zwrócony w kierunku natarcia, wyposażony w klucz do łączników; klucz może też leżeć przed lub obok niego albo na lub pod nasadą ssawną motopompy. Jeśli mechanik stoi jedną lub dwiema stopami na lince zabezpieczającej nie jest to błędem, jednakże jeśli mechanik stoi na wężu linii głównej uznaje się to za „nieprawidłowe ustawienie końcowe”.
Przodownik roty 1	Na lewo obok prądownicy względnie obok drugiego odcinka węża C pierwszej linii gaśniczej, trzymając obiema rękami prądownicę względnie drugi odcinek węża C, zwrócony w kierunku natarcia, wyposażony w dwa noszaki i podpinkę do węży.
Pomocnik roty 1	Na prawo obok prądownicy względnie obok drugiego odcinka węża C pierwszej linii gaśniczej, trzymając obiema rękami prądownicę względnie drugi odcinek węża C, obiema stopami przed łącznikami łączącymi pierwszy i drugi odcinek linii gaśniczej i przed oboma odcinkami tej linii (rezerwą wężową), zwrócony w kierunku natarcia, wyposażony w dwa noszaki do węży.
Przodownik roty 2	Na lewo obok prądownicy względnie obok drugiego odcinka węża C drugiej linii gaśniczej, trzymając obiema rękami prądownicę względnie drugi odcinek węża C, zwrócony w kierunku natarcia, wyposażony w noszak i podpinkę do węży.
Pomocnik roty 2	Na prawo obok prądownicy względnie obok drugiego odcinka węża C drugiej linii gaśniczej, trzymając obiema rękami prądownicę względnie drugi odcinek węża C, zwrócony w kierunku natarcia, wyposażony w noszak do węży.
Roty 1 i 2	W ustawieniu końcowym roty 1 i 2 nie ma znaczenia, w jakiej kolejności prądownica i/lub wąż są trzymane przez przodowników i pomocników rot. Jeśli rota 1 lub 2 lub pojedynczy zawodnik z tych rot spoglądają do tyłu lub ustawieni są twarzami do siebie po zakończeniu ćwiczenia, należy to ocenić raz jako „nieprawidłowe ustawienie końcowe”, niezależnie od tego, czy błąd ten został popełniony przez przodownika roty 1/2 lub pomocnika roty 1/2 czy obu zawodników. Roty 1 i 2 przyjmują prawidłowe ustawienie końcowe, jeśli zwróceni są (patrzą) w kierunku natarcia. Jeśli noszak lub podpinka zostanie zawieszona na prądownicy uznaje się to za „nieprawidłowe ustawienie końcowe”, gdyż regulamin nakazuje zawodnikom mieć je przy sobie. Nie ma znaczenia, czy na prądownicy zawieszony jest jeden sprzęt, czy więcej. Trzymanie podpinki lub noszaka

pomiędzy dłonią i prądownicą jest dozwolone.
Noszak i podpinka nie mogą być również trzymane w ustach. Jeśli przodownik roty pierwszej i/lub przodownik roty drugiej trzyma w ustach noszak i/lub podpinkę podczas wydawania rozkazu „pierwsza/druga woda naprzód” uznaje się to za „błędny lub niezrozumiały rozkaz”.
Jeśli noszak i/lub podpinka trzymana jest przez pomocnika roty 1 lub 2 należy naliczyć punkty karne za „niewłaściwe ustawienie końcowe”.
„Niewłaściwe ustawienie końcowe” może być policzone dla każdego zawodnika tylko raz, niezależnie od tego, ile błędów kwalifikowanych w ten sposób popełnił.
Gdy prądownica zostanie skierowana w kierunku natarcia, drugi wąż linii gaśniczej może być rozwinięty na lewo, na prawo lub do tyłu, ale nie do przodu – w kierunku natarcia.
Gdy obaj członkowie rot ustawią się na lewo i prawo od węża, to jest gdy wąż będzie przebiegał do tyłu pomiędzy nimi, żadna część rozwiniętego węża nie może leżeć bliżej „pożaru” po prawej/ lewej stronie lub przed żadnym z członków rot (nie dotyczy odcinka węża bezpośrednio przy prądownicy – przyp. tłumacza). Oznacza to, że również para łączników łącząca dwa odcinki linii gaśniczej nie może leżeć pomiędzy lub przed zawodnikami z roty. Jeśli któryś z tych przypadków zostanie stwierdzony, przyznaje się raz punkty karne za „niewłaściwe ustawienie końcowe” (rys. 24a, b).

Rys. 24a: Ustawienie końcowe roty 1 i 2.

Rys. 24b: Ustawienie końcowe roty 1 i 2.

Przodownik roty 3 W rozkroku nad drugim odcinkiem węża B linii głównej, bezpośrednio za

	rozdzielaczem, zwrócony w kierunku natarcia, wyposażony w klucz do łączników.
Pomocnik roty 3	Na prawo, na lewo lub nad łącznikami między odcinkami linii głównej, zwrócony w kierunku natarcia, wyposażony w torbę z bandażami do węży i klucz do łączników. Jeśli w ustawieniu końcowym pomocnik roty 3 stoi na wężu linii głównej uznaje się to za „nieprawidłowe ustawienie końcowe”.

Żaden z zawodników nie może stać na wężu w ustawieniu końcowym.
Jeżeli którykolwiek zawodnik nie przyjmie opisanej wyżej pozycji uznaje się to za „Niewłaściwe ustawienie końcowe”. Jeżeli przodownik roty 1 i pomocnik roty 1 lub przodownik roty 2 i pomocnik roty 2 przyjmują nieprawidłowe ustawienie końcowe, punkty ujemne za „Niewłaściwe ustawienie końcowe” nalicza się tylko raz

Jeżeli którykolwiek z zawodników w ustawieniu końcowym nie posiada przy sobie wymienionego wyżej sprzętu, punkty ujemne za „Pozostawienie lub zgubienie sprzętu” nalicza się za każdy przypadek oddzielnie. Jeżeli przodownik roty 3 lub pomocnik roty 3 odłożył klucz do łączników przy motopompie i klucz tam pozostał, to uznaje się każdy taki przypadek za „Niewłaściwą pracę”.

7.10. Praca zespołu sędziowskiego podczas ćwiczenia bojowego.

Sędzia główny podchodzi do dowódcy drużyny na odległość dwóch kroków w celu przyjęcia od niego meldunku. Po lewej stronie sędziego głównego ustawia się sędzia 2, na lewo od niego sędzia 1, po prawej stronie sędziego głównego staje sędzia 3.
W celu lepszej obserwacji pracy drużyny, szczególnie roty 2, sędzia 3 może stanąć już przed startem na prawo od motopompy (patrząc w kierunku natarcia). Musi on stanąć w takim miejscu, aby nie przeszkadzać w wykonaniu ćwiczenia.

Po komendzie dowódcy drużyny (spikera) zakończonej gwizdkiem strażackim (strzałem z pistoletu startowego) względnie w momencie startu pierwszego zawodnika, sędzia główny i sędzia 2 opuszczają ręce uruchamiając stopery. Od tego momentu liczy się czas ćwiczenia bojowego.

Po starcie sędzia główny i sędzia 3 pozostają w pobliżu motopompy i oceniają rozkładanie i łączenie linii ssawnej.

Sędzia 1 i sędzia 2 oceniają rozwijanie linii głównej i pracę łącznika, zachowanie dowódcy drużyny oraz rozwijanie obu linii gaśniczych.

Po sprawieniu linii ssawnej sędzia główny udaje się wraz z rotą 2 do przodu i zatrzymuje się około 10 m przed rozdzielaczem, skierowany w kierunku rozdzielacza. Sędzia 1 i 2 muszą stanąć pomiędzy rotami 1 i 2 lub obok nich. Sędzia 3 pozostaje w pobliżu mechanika.

Tuż przed otwarciem przez przodownika roty 3 drugiego zaworu rozdzielacza sędzia główny i sędzia 2 podnoszą ręce ze stoperami. Gdy sędzia główny i sędzia 2 stwierdzą, że drużyna zakończyła ćwiczenie bojowe i zawodnicy stoją nieruchomo, sędziowie opuszczają ręce zatrzymując stopery. Oznacza to, że pomiar czasu zostaje zatrzymany w chwili, gdy wszyscy zawodnicy staną nieruchomo. Jeśli w tym czasie rozwija się jeszcze któryś z odcinków linii gaśniczej sędziowie nie powinni czekać z wyłączeniem stoperów do jego całkowitego rozwinięcia.

Sędzia 1, sędzia 2 i sędzia 3 zwracają uwagę na to, aby żaden z zawodników po zatrzymaniu czasu nie zmienił położenia sprzętu. W przypadku zmiany położenia sprzętu zalicza się stan sprzed zatrzymania czasu (rys 15).

Sędzia główny przywołuje do siebie dowódcę drużyny i pokazuje mu zmierzony czas. Jeżeli zmierzone przez sędziego głównego i sędziego 2 czasy się nie zgadzają, wylicza się średnią arytmetyczną obu pomiarów. Jeżeli jeden ze stoperów nie zmierzył czasu lub został w oczywisty sposób niewłaściwie zatrzymany, liczy się czas zmierzony przez drugi stoper. Do arkusza ocen wpisuje się czas z dokładnością do 0,1 sekundy. Jeżeli stopery pokazują setne części sekundy, najpierw wylicza się średnią arytmetyczną, a następnie zaokrągla się ją w górę (5 – 9) lub w dół (1 – 4).
Sędzia główny, sędzia 1 oraz sędzia 2 sprawdzają prawidłowe ustawienie końcowe zawodników, właściwe ich wyposażenie oraz właściwe rozłożenie sprzętu. Jeżeli na polecenie sędziego głównego węże tłoczne będą sprawdzane pod kątem wystąpienia skrętów, nie wolno dopuścić, aby ewentualny skręt został przeniesiony na następny odcinek węża tłocznego. Dowódca drużyny towarzyszy sędziemu głównemu podczas całego procesu sprawdzania.

Linię ssawną sprawdza sędzia główny i sędzia 3. Po sprawdzeniu linii ssawnej sędzia główny wydaje dowódcy drużyny polecenie wydania komendy „Do sprzętu". Wraz z tą komendą kończy się zakaz prowadzenia rozmów przez zawodników drużyny. Sędzia główny może też nakazać przyniesienie prądownic z powrotem do rozdzielacza lub do łącznika między odcinkami węży B linii głównej.

Dowódca drużyny przekazuje komendę (komendy) swojej drużynie. Drużyna odkłada cały sprzęt zgodnie z poleceniami i przybywa „Do sprzętu".

Zespół sędziowski kontynuuje tymczasem bezstronną ocenę ćwiczenia. Sędzia 1 i sędzia 2 zgłaszają błędy popełnione przy rozwijaniu linii głównej i obu linii gaśniczych, sędzia 3 zgłasza błędy popełnione przy sprawianiu linii ssawnej łącznie z pracą i ustawieniem mechanika.

Sędzia główny nanosi w swoim arkuszu ocen w kolumnie przewidzianej dla sędziego 1 błędy wykryte przez sędziego 1 i sędziego 2, w kolumnie przewidzianej dla sędziego 3 błędy wykryte przez niego oraz przez siebie. Następnie przenosi zapisane błędy do kolumny przeznaczonej dla sędziego głównego i wpisuje w rubryce punktacji odpowiednią liczbę punktów ujemnych.

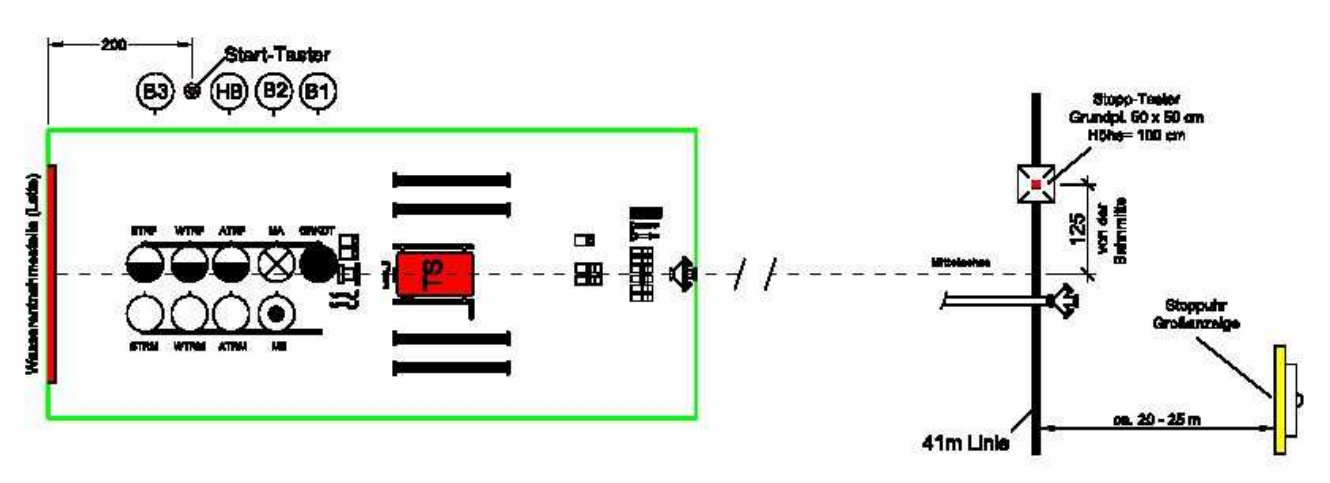
Następnie sędzia główny podaje do wiadomości dowódcy drużyny czas wykonania ćwiczenia bojowego oraz popełnione błędy i zezwala drużynie odmaszerować do sztafety pożarniczej. Dowódca drużyny wydaje drużynie stosowne rozkazy i prowadzi ją na wyznaczone miejsce zbiórki przed sztafetą pożarniczą. Jeden z sędziów organizacyjnych zanosi kopertę z arkuszami ocen do zespołu sędziowskiego sztafety pożarniczej.

Kierownictwo zawodów wywołuje następną drużynę przewidzianą do wykonania ćwiczenia bojowego na danym torze, która – jak to opisano w pkt. 7.1. – przygotuje sobie sprzęt do ćwiczenia bojowego.

7.11. Organizacja i funkcjonowanie elektronicznego pomiaru czasu

7.11.1 Organizacja elektronicznego pomiaru czasu
Jeśli do pomiaru czasu ma zostać użyty system elektroniczny, na każdym torze ćwiczenia bojowego muszą zostać ustawione dwa ręczne wyłączniki czasu. Wyłączniki ręczne muszą zostać zamontowane na rurze lub podobnej konstrukcji na wysokości 100 cm od podłoża i zabezpieczone przed przewróceniem (nawet podczas przypadkowego uderzenia przez zawodnika).
Rura musi być ustabilizowana na podłożu np. za pomocą podstawy (wymiary minimalne 50 x 50 cm).
Wyłączniki muszą być połączone z aparaturą pomiarową w sposób zabezpieczający okablowanie przed uszkodzeniem przez zawodników lub sędziów. Aby uniemożliwić przypadkowe skasowanie wyniku resetowanie czasu może być dokonywane wyłącznie za pomocą wyłącznika obsługiwanego przez sędziego głównego, a nie za pomocą wyłącznika ustawionego w pobliżu drużyny.
Wyłącznik startowy umieszcza się obok początkowej pozycji sędziego głównego. Wyłącznik służący zatrzymaniu czasu z wyświetlaczem ustawia się dokładnie na linii 41 m w odległości 1,25 m od środka

toru.
Panel wyświetlający wynik (display) umieszcza się na końcu toru ćwiczenia bojowego (na torze podwójnym może być używany tylko jeden wyświetlacz). Parametry techniczne używanego sprzętu zależą od jego producenta.

Rys. 27: Organizacja elektronicznego pomiaru czasu.

7.11.2 Funkcjonowanie elektronicznego pomiaru czasu.

Przy starcie drużyny system jest uruchamiany przez sędziego głównego poprzez naciśnięcie wyłącznika startowego (rys. 27).
Po otwarciu obu zaworów rozdzielacza przodownik roty 3 dokonuje zatrzymania czasu za pomocą wyłącznika ustawionego na linii 41m. Po upewnieniu się, że zawodnicy zakończyli swoje zadania i stoją nieruchomo, przodownik roty 3 zatrzymuje czas poprzez naciśnięcie wyłącznika dłonią.
Po wykonaniu tych czynności przodownik roty 3 niezwłocznie przyjmuje prawidłowe ustawienie końcowe, to jest obsadza rozdzielacz trzymając klucz do łączników przy sobie. Przed naciśnięciem wyłącznika przodownik roty 3 musi chociaż na chwilę obsadzać rozdzielacz, w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty za „niewłaściwą pracę”.

Rys. 28: Przygotowanie sędziego głównego do startu przy elektronicznym pomiarze czasu.

7.11.3 Uwagi do elektronicznego pomiaru czasu

Jeśli przodownik roty 3 nie zatrzyma elektronicznego pomiaru czasu (nie naciśnie wyłącznika) lub zatrzyma pomiar bez naciskania przycisku dłonią należy to uznać za „nieprawidłową pracę”.
W przypadku, gdy przodownik roty 3 nie zatrzyma pomiaru czasu poprzez naciśnięcie wyłącznika dłonią, do arkusza wyników zostanie wpisany czas zmierzony przez sędziów 1 i 2 jako średnia arytmetyczna ich pomiarów (zaokrąglona do dwóch znaków po przecinku).
Jeśli przodownik roty 3 zatrzyma pomiar za wcześnie – zanim drużyna zakończy ćwiczenie, każdy

przypadek (przemieszczania się zawodnika – przyp. tłumacza) oceniony zostanie jako „nieprawidłowe ustawienie końcowe”.
Jeśli pomiar czasu zostanie zatrzymany przed obsadzeniem rozdzielacza przez przodownika roty 3, zostanie to ocenione jako „nieprawidłowa praca”.
Jeśli przodownik roty 3 nie obsadzi rozdzielacza niezwłocznie (w ciągu 3 sekund) po zatrzymaniu czasu, zostanie to uznane za „niewłaściwe ustawienie końcowe”.
Obaj sędziowie – 1 i 2 – muszą wykonywać ręczny pomiar czasu pomiędzy wydaniem komendy „naprzód” (lub startem dowolnego członka drużyny) i zatrzymaniem czasu przez przodownika roty 3.
Jeżeli przydarzy się błąd elektronicznego pomiaru czasu lub znacząca rozbieżność (pomiędzy ręcznym i elektronicznym pomiarem czasu), do arkusza ocen zostanie wpisana średnia arytmetyczna dwóch ręcznych pomiarów czasu (zaokrąglona do dwóch cyfr po przecinku). (Przyczyna, dla której pomiar elektronicznego systemu czasu był błędny lub wyraźnie niedokładny nie będzie uwzględniana podczas oceny).

7.11.4 Wyświetlanie czasu ćwiczenia bojowego

W celu wyświetlania czasu ćwiczenia bojowego należy używać elektronicznego zegara (wyświetlacza z dwoma cyframi po przecinku).
Sędzia główny i dowódca odczytują wspólnie z wyświetlacza czas, który zostanie wpisany do arkusza wyników na takiej samej zasadzie, jak czas odczytany ze stopera sędziego głównego.

8. SZTAFETA POŻARNICZA Z PRZESZKODAMI

8.1. Przygotowania do sztafety pożarniczej

Dowódca drużyny przeprowadza drużynę po ćwiczeniu bojowym na wyznaczone miejsce zbiórki do sztafety pożarniczej. W drodze na sztafetę nie wolno dokonywać zmian zawodników (w przeciwnym wypadku drużynę się dyskwalifikuje). Przed startem zawodnicy podlegają ponownej weryfikacji w wyznaczonym (ogrodzonym) miejscu. Sędziemu przeprowadzającemu sprawdzenie zawodników zgłasza się, który zawodnik nie przystąpi do biegu sztafetowego. Zawodnik ten opuszcza tor sztafety. Jeżeli podczas ćwiczenia bojowego któryś zawodnik ulegnie kontuzji, wówczas opuszcza on plac ćwiczeń. W przypadku kontuzji następnego zawodnika drużyna zostanie wyłączona z klasyfikacji.

Na komendę sędziego startowego drużyna wchodzi na bieżnię i rozstawia się do biegu. Kolejność zawodników ustala dowódca drużyny. Ustala on, który z zawodników pokonuje poszczególne odcinki sztafety. Zawodnik może wykonać na torze oznakowania, które muszą być usunięte po jego biegu.

8.2. Elektroniczny pomiar czasu

Przy zastosowaniu elektronicznego pomiaru czasu należy uwzględnić następujące uwagi:

Uruchomienie pomiaru czasu następuje albo za pomocą pistoletu startowego albo przy użyciu fotokomórki. Gdy używany jest pistolet startowy, początek pomiaru czasu wyznacza strzał z pistoletu. Przy zastosowaniu fotokomórki, musi być ona ustawiona dokładnie na linii startowej na wysokości jednego metra. Dla każdego toru należy zastosować po jednej fotokomórce. Zawodnik rozpoczynający sztafetę ustawia się dokładnie jeden metr przed linią startową. Ta linia „przedstartowa” musi być wyraźnie oznakowana.

Na mecie następuje zatrzymanie czasu przez fotokomórkę wspólną dla wszystkich torów, albo oddzielnie na każdym torze. Gdy linia mety przebiega przez wszystkie tory i pomiar czasu odbywa się za pomocą fotokomórki jednocześnie dla wszystkich torów, wówczas linia mety musi być rejestrowana przez kamerę video z możliwością ustalenia czasu poszczególnych zawodników. W przypadku

zastosowania fotokomórki na finiszu oddzielnie na każdym torze, należy ją zamontować na wysokości 1,25 m.

O zastosowaniu innych rozwiązań technicznych elektronicznego pomiaru czasu decyduje kierownik zawodów międzynarodowych.

8.3. Przeprowadzenie sztafety pożarniczej

Jeżeli kierownik sztafety pożarniczej stwierdzi, że zawodnicy zajęli wyznaczone pozycje, a sędziowie mierzący czas oraz sędziowie na mecie są gotowi do pomiaru czasu, daje sędziom startowym polecenie wydania komendy rozpoczęcia biegu sztafetowego. Starter zajmuje pozycję obok linii startowej i wydaje komendę wstępną: Moja komenda będzie brzmieć „Na miejsca – start". Następnie wydaje ostateczną komendę startową: Komenda ważna „Na miejsca – start".

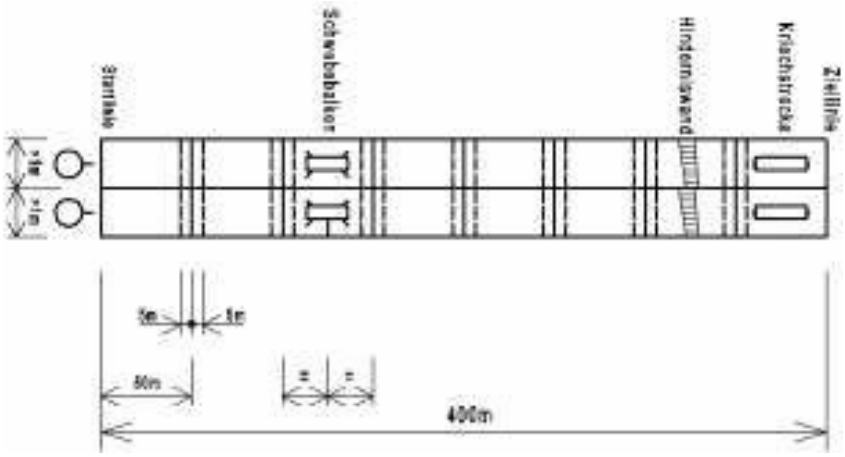
Komendę startową można też wydać za pomocą pistoletu startowego. W tym przypadku nie wydaje się komendy wstępnej, a komenda ostateczna brzmi „Na miejsca – strzał (z pistoletu)". Gdy przy starcie jeden z zawodników spowoduje falstart, bieg przerywa się i rozpoczyna od nowa. Jeżeli kolejny falstart spowoduje ten sam zawodnik, następuje również zatrzymanie biegu, a zawodnik otrzymuje punkty ujemne za „Falstart".

Komendy startowe należy przekazywać za pomocą urządzeń nagłaśniających, interkomem lub za pomocą radiotelefonów na metę, aby sędziowie mierzący czas i sędziowie na mecie mogli uruchomić stopery. Pierwszy zawodnik biegnie w kierunku drugiego zawodnika i przekazuje mu prądownicę. Przekazanie prądownicy musi nastąpić w strefie zmiany (w przeciwnym razie naliczane są punkty ujemne za „Niewłaściwe przekazanie prądownicy"). Drugi zawodnik przejmuje prądownicę i biegnie do trzeciego zawodnika, przekazując mu prądownicę w strefie zmian. Zawodnik trzeci musi pokonać równoważnię, ustawioną w środkowej części swojego odcinka. Zawodnik siódmy pokonuje ścianę, ustawioną na środku swojego odcinka. Zawodnik ósmy przeczołguje się przez rurę. (Uwaga! Dla drużyn kobiecych przewiduje się inną kolejność przeszkód – patrz pkt 4.2.).

Jeżeli zawodnik ominie lub opuści przeszkodę, albo jeśli podczas pokonywania przeszkody prądownica zostanie przerzucona przez przeszkodę lub zgubiona, uznaje się to za „Niewłaściwe pokonanie przeszkody". Jeżeli zawodnik spadnie z równoważni, co oznacza, że dotknie ziemi przed końcem równoważni, uznaje się to również za błąd. Jeżeli zawodnik powtórzy nieprawidłowo pokonaną przeszkodę przepisowo, błędu się nie zalicza.

Zawodnik, który przejmuje prądownicę, nie może być popychany ani też nie wolno biec za nim (w przeciwnym wypadku nalicza się punkty ujemne za „Niewłaściwe przekazanie prądownicy"). Po przekazaniu prądownicy następnemu zawodnikowi, zawodnik przekazujący może – zwalniając – wybiec poza strefę zmiany. Zawodnicy muszą biec po swoich torach i nie przeszkadzać zawodnikom na torach sąsiednich. Dotyczy to w szczególności zawodników zwalniających po przekazaniu prądownicy. W przypadku rozmyślnego utrudniania biegu zawodnikom na innych torach, komendant zawodów może orzec dyskwalifikację drużyny.

Po przebiegnięciu przez ostatniego zawodnika linii mety sędziowie na mecie i sędziowie mierzący czas ustalają czas wykonania konkurencji.

8.4. Zadanie zespołu sędziowskiego sztafety pożarniczej

Kierownik sztafety pożarniczej jest odpowiedzialny za to, aby start nastąpił dopiero w momencie, kiedy zawodnicy znajdują się na wyznaczonych miejscach, a sędziowie są gotowi do uruchomienia stoperów. Kierownik sztafety pożarniczej zarządza rozpoczęcie biegu. Nadzoruje również pracę sędziów mierzących czas, sędziów na mecie, sędziów w strefach zmian i sędziów przy przeszkodach.

Sędziowie, na podstawie list uczestników wydanych przez komisję obliczeń A, sprawdzają, czy przed rozpoczęciem sztafety pożarniczej nie nastąpiła wymiana zawodników. Nie wolno również zamienić któregokolwiek zawodnika na zawodnika rezerwowego – jeśli to nastąpi, drużyna zostanie zdyskwalifikowana. Po opuszczeniu toru przeszkód przez dziewiątego zawodnika sędzia startowy zezwala drużynie wejść na bieżnię.

Sędzia startowy zwraca uwagę, czy w czasie startu któryś z zawodników rozpoczynających bieg (na pierwszym odcinku) nie wystartował przed komendą startową. Jeśli tak, sędzia podnosi czerwoną chorągiewkę. Bieg zostaje wstrzymany, start zostanie ponowiony. Jeżeli ten sam zawodnik spowoduje następny falstart, nastąpi ponowne zatrzymanie biegu, a zawodnik dodatkowo otrzyma punkty ujemne za „Falstart’’.

Sędziowie na torach kontrolują przekazywanie prądownicy w strefach zmian, zwracają też uwagę, czy nie nastąpiło popchnięcie zawodnika przejmującego i czy zawodnik przekazujący nie biegł za następnym zawodnikiem. Błędy, które są sygnalizowane przez podniesienie czerwonej chorągiewki, są nanoszone do arkuszy błędów. Sędziowie przy przeszkodach kontrolują prawidłowe pokonywanie przeszkód. Oni również potwierdzają stwierdzenie błędu poprzez podniesienie czerwonej chorągiewki, a popełnione błędy nanoszone są do arkuszy. Po każdym biegu arkusze zbierane są przez sędziego i odnoszone na stanowisko na mecie.

Sędziowie na torze i na mecie sprawdzają, czy każdy z zawodników posiada pełne osobiste wyposażenie do chwili przekazania prądownicy względnie do przebiegnięcia linii mety (w przeciwnym wypadku nalicza się punkty ujemne za „Brak osobistego wyposażenia”).

Dla każdej drużyny sędzia mierzący czas zatrzymuje stoper i przekazuje uzyskany czas sędziemu na mecie. Sędzia na mecie zatrzymuje również stoper i porównuje swój czas z czasem uzyskanym przez sędziego mierzącego czas. W przypadku różnic w uzyskanym czasie wylicza się średnią arytmetyczną obu pomiarów. Jeżeli jeden ze stoperów zadziałał wadliwie lub został w sposób oczywisty zatrzymany nieprawidłowo, zalicza się czas drugiego stopera. W przypadku ręcznego pomiaru czasu za pomocą stoperów, wynik pomiaru zapisuje się do arkusza ocen z dokładnością do 0,1 sekundy. Setne części sekundy zaokrągla się w górę lub w dół (pkt 7.10.). Przy elektronicznym pomiarze czasu uzyskany czas biegu sztafetowego wpisuje się do arkusza ocen w setnych sekundy.

W przypadku stosowania urządzeń do elektronicznego pomiaru czasu, należy prowadzić również ręczny pomiar za pomocą stoperów w celu kontroli (porównania) prawidłowości pomiarów, a uzyskane ze stoperów wyniki również notować. W przypadku awarii systemu elektronicznego pomiaru czasu podczas zawodów, wszystkim drużynom należy zaliczyć czas mierzony ręcznie.

Sędzia na mecie sprawdza czy ostatni zawodnik przebiegł przez linię mety z prądownicą. Jeśli tego nie zrobił, nalicza się punkty ujemne za „Niedoniesienie prądownicy". Jeżeli prądownica upadnie na ziemię podczas biegu sztafetowego i zostanie podniesiona (przez tego samego zawodnika) nie uznaje się tego za błąd, za wyjątkiem, gdy ma to miejsce podczas pokonywania przeszkody (pkt 8.3.).

Wynik biegu sztafetowego i ewentualne błędy wpisywane są przez sędziego do arkusza ocen. W rubryce punktowej dla biegu sztafetowego nanosi się uzyskany czas oraz sumę ewentualnych punktów ujemnych.

Sędzia organizacyjny przenosi kopertę z arkuszami ocen do komisji obliczeń B.

9. KLASYFIKACJA

Oceny wpisuje się do arkusza ocen (patrz załącznik). Drużynie przyznaje się punkty dodatnie i ujemne. Kolejność punktów dodatnich i ujemnych w poniższym zestawieniu pokrywa się z kolejnością w arkuszu ocen.

9.1. Punkty dodatnie

9.1.1. Punkty podstawowe

Każda drużyna otrzymuje 500 punktów dodatnich jako punkty podstawowe.

9.1.2. Punkty za wiek

Drużyny startujące w klasie B (z zaliczeniem punktów za wiek) otrzymują punkty za wiek, jako punkty dodatnie. Drużyna może wystąpić w klasie B jedynie wtedy, gdy każdy z członków drużyny (wliczając zawodnika rezerwowego) liczy przynajmniej 30 lat. O zaliczeniu punktów za wiek decyduje rocznik urodzenia zawodnika (na przykład: zawody odbyły się w roku 2005, zawodnik urodzony jest w roku 1975, zatem – niezależnie od dokładnej daty urodzenia – dla celów zaliczenia punktów miał on 30 lat). Zawodnicy, którzy mają więcej niż 65 lat do punktacji obliczeniowej będą liczeni tak, jakby mieli 65 lat. Dla ustalenia łącznego wieku drużyny startującej uwzględnia się wiek 8 zawodników, którzy biorą udział w biegu sztafetowym.
Powyżej wieku łącznego 240 lat, za każde 8 dodatkowych lat dodawany jest 1 punkt:

240 - 247 lat	1 punkt dodatni
248 - 255 lat	2 punkty dodatnie
256 - 263 lat	3 punkty dodatnie
264 - 271 lat	4 punkty dodatnie
272 - 279 lat	5 punktów dodatnich
280 - 287 lat	6 punktów dodatnich
288 - 295 lat	7 punktów dodatnich
296 - 303 lat	8 punktów dodatnich
304 - 311 lat	9 punktów dodatnich
312 - 319 lat	10 punktów dodatnich

320 - 327 lat	11 punktów dodatnich
328 - 335 lat	12 punktów dodatnich
336 - 343 lat	13 punktów dodatnich
344 - 351 lat	14 punktów dodatnich
352 - 359 lat	15 punktów dodatnich
360 - 367 lat	16 punktów dodatnich
368 - 375 lat	17 punktów dodatnich
376 - 383 lat	18 punktów dodatnich
384 - 391 lat	19 punktów dodatnich
392 - 399 lat	20 punktów dodatnich
400 - 407 lat	21 punktów dodatnich
408 - 415 lat	22 punktów dodatnich
416 - 423 lat	23 punktów dodatnich
424 - 431 lat	24 punktów dodatnich
432 - 439 lat	25 punktów dodatnich
440 - 447 lat	26 punktów dodatnich
448 - 455 lat	27 punktów dodatnich
456 - 463 lat	28 punktów dodatnich
464 - 471 lat	29 punktów dodatnich
472 - 479 lat	30 punktów dodatnich
480 - 487 lat	31 punktów dodatnich
488 - 495 lat	32 punktów dodatnich
496 - 503 lat	33 punktów dodatnich
504 - 511 lat	34 punktów dodatnich
512 - 520 lat	35 punktów dodatnich

9.2. Punkty ujemne w ćwiczeniu bojowym

9.2.1. Czas ćwiczenia bojowego

Za każdą sekundę wykonania ćwiczenia bojowego odlicza się jeden punkt ujemny. Części dziesiętne sekundy stanowią części dziesiętne punktu.

9.2.2. Falstart (5 punktów ujemnych)

Za falstart uważa się, gdy przynajmniej jeden zawodnik z drużyny przemieści jedną lub obie swoje stopy z linii startowej przed gwizdkiem albo strzałem startowym.

9.2.3. Upuszczenie łączników (5 punktów ujemnych)

Poprzez upuszczenie łączników rozumie się, gdy łącznik węża ssawnego lub tłocznego upadnie lub zostanie rzucony na ziemię. Upuszczenie pary łączników uznaje się jako upuszczenie pojedynczego łącznika, czyli jako jeden błąd.

9.2.4. Niewłaściwe odłożenie węży rezerwowych (5 punktów ujemnych)

Niewłaściwe odłożenie węży rezerwowych jest ocenione wówczas, gdy wąż rezerwowy nie zostanie odłożony lub odstawiony na właściwym miejscu (pkt 7.6.).

9.2.5. Pozostawiony lub zgubiony sprzęt (5 punktów ujemnych)

Za pozostawiony lub zgubiony sprzęt uważa się sytuację, gdy zawodnik w ustawieniu końcowym nie posiada przy sobie określonego sprzętu albo leży on przed nim na ziemi. Nie dotyczy to mechanika. Tak samo błędem jest, gdy sprzęt zostanie pozostawiony na swoim pierwotnym miejscu.

9.2.6. Niewłaściwe sprawianie węży tłocznych (5 punktów ujemnych)

Za niewłaściwe sprawianie węży tłocznych przyjmuje się sytuację, gdy:
- wąż tłoczny posiada skręt (skręcony jest o więcej niż 360° wokół swej osi);
- wąż tłoczny podczas rozciągania został skrócony o więcej niż 2 metry;
- wąż B podłączony do motopompy posiada ostre załamanie;
- nastąpiło niecałkowite rozwinięcie pętli węża C w drugim odcinku którejkolwiek linii gaśniczej,
- nie odłożono łącznika drugiego węża B linii głównej poza linię na 41 m.

Sprawdzenie odcinka węża tłocznego na skrócenie wykonuje się w następujący sposób: Należy unieruchomić oba łączniki sprawdzanego węża. Wewnątrz odcinka dokonać ściągnięcia, długość powstałej pętli nie może wynosić więcej niż 2 m (2 x 1 m).
W przypadku wystąpienia kilku błędów jednocześnie, punkty ujemne za „Niewłaściwe sprawianie węży tłocznych" ocenia się tylko raz dla jednego odcinka węża. Każdy odcinek węża ocenia się oddzielnie.

9.2.7. Ciągnięcie rozwiniętych węży tłocznych (5 punktów ujemnych)

„Ciągnięcie rozwiniętych węży tłocznych" ma miejsce wówczas, kiedy całkowicie rozwinięty odcinek węża ciągnięty jest po ziemi na całej swoje długości. Nie uznaje się za błąd ciągnięcie rozwiniętego odcinka węża tłocznego za łącznik w celu wyprostowania go. Jeśli pomocnik roty 1 przeciągnie linię główną w całej swojej długości celem odłożenia łącznika poza oznakowanie na 41 m błąd nalicza się tylko raz.

9.2.8. Nieskuteczne lub niewłaściwe założenie linki do zaworu zwrotnego (5 punktów ujemnych)

Linkę do zaworu zwrotnego uważa się za nieskutecznie lub niewłaściwie założoną, jeżeli:
- karabińczyk linki nie został zapięty do kółeczka zaworu zwrotnego smoka ssawnego;
- linka do zaworu zwrotnego nie została położona po lewej stronie motopompy.

Za „Nieskuteczne lub niewłaściwe założenie linki do zaworu zwrotnego" można naliczyć punkty ujemne tylko raz, nawet jeżeli przy jej sprawianiu popełniono kilka błędów.

9.2.9. Niewłaściwe ustawienie końcowe (10 punktów ujemnych)

Za „Niewłaściwe ustawienie końcowe" nalicza się punkty ujemne, jeżeli zawodnik od momentu zakończenia ćwiczenia bojowego do zakończenia oceny nie zajmuje pozycji opisanej w regulaminie.
Za „Niewłaściwe ustawienie końcowe'' nalicza się również punkty ujemne, jeżeli zawodnik w ustawieniu końcowym nie ma przy sobie części uzbrojenia osobistego (np. hełmu).

9.2.10. Niewłaściwa praca (10 punktów ujemnych)

„Niewłaściwa praca" będzie oceniana, jeżeli zawodnicy wykonują czynności niezgodnie z opisanym regulaminem, za wyjątkiem błędów szczegółowo opisanych. Jeżeli popełnione błędy zostaną usunięte przez zawodników nieprzewidzianych do danej czynności, ocenia się to również jako „Niewłaściwą pracę". Jeżeli jednak otwarta para łączników zostanie ponownie połączona przez zawodników nieprzewidzianych do tej czynności, błąd ten ocenia się jako „Otwarta para łączników".

W niniejszym regulaminie „Niewłaściwa praca” nie zawsze jest szczegółowo opisana.

9.2.11. Błędny lub niezrozumiały rozkaz (10 punktów ujemnych)

Za błędny lub niezrozumiały rozkaz przyznaje się punkty ujemne, gdy:
- pominięta została ważna część rozkazu lub komendy;
- treść rozkazu lub komendy jest błędna;
- regulaminowa komenda nie zostanie wydana (np. zawór wylotu tłocznego zostanie otwarty bez komendy);
- przodownik roty 1, względnie przodownik roty 2, podczas wydawania rozkazu „Pierwsza /druga woda naprzód” trzyma w ustach noszak albo podpinkę.

Jeżeli rozkazy lub komendy nie są wydane w brzmieniu dosłownym, lecz zgodnie z ich sensem, nie uznaje się tego za błąd.

9.2.12. Nieregulaminowe otwarcie zaworów wylotów tłocznych (10 punktów ujemnych)

Zawory wylotów tłocznych na motopompie i na rozdzielaczu należy otworzyć do końca. Nie jest błędem, gdy zawór wylotowy zostanie przekręcony do pół obrotu z powrotem.

9.2.13. Rozmowy podczas pracy (10 punktów ujemnych)

Za „Rozmowy podczas pracy” nalicza się punkty ujemne, jeżeli zawodnik rozmawia w którymkolwiek momencie od przybycia sędziego głównego do drużyny przed startem aż do wydania komendy „Do sprzętu” po zakończonej ocenie ćwiczenia bojowego. Jeżeli dowódca drużyny rozmawia z sędzią głównym podczas oceny ćwiczenia bojowego nie uznaje się tego za błąd. Jeżeli poszczególni sędziowie stwierdzą ,,Rozmowy podczas pracy’’ w różnych miejscach lub u różnych zawodników, to każdy z nich notuje u siebie zaistniałe przypadki. Zadaniem sędziego głównego jest ustalenie wszystkich przypadków rozmów i wpisanie ich do arkusza ocen.

9.2.14. Niewłaściwe założenie linki zabezpieczającej (10 punktów ujemnych)

Za ,,Niewłaściwe założenie linki zabezpieczającej” nalicza się punkty ujemne, gdy linka zabezpieczająca nie jest założona zgodnie z regulaminem. Błąd ten nalicza się tylko raz, nawet w przypadku wystąpienia kilku błędów w sprawianiu linki.

9.2.15. Otwarta para łączników (20 punktów ujemnych)

Za „Otwartą parę łączników” nalicza się punkty ujemne, jeżeli para łączników po ćwiczeniu bojowym nie jest połączona, połączona jest na jeden kieł lub jeżeli błąd ten nie został naprawiony zgodnie z przepisami regulaminu. Jeśli w linii ssawnej otwartych jest więcej par łączników, każda otwarta para będzie liczona oddzielnie.

9.2.16. Odejście roty drugiej lub trzeciej przed „zassano” (20 punktów ujemnych).

Za odejście roty drugiej lub trzeciej przed „Zassano” nalicza się punkty ujemne, gdy zawodnik z roty drugiej lub trzeciej przekroczy linię stanowiącą przedłużenie końca motopompy (patrząc w kierunku natarcia), zanim mechanik wyda komendę „Zassano”, z wyjątkiem przodownika roty 2 podczas mocowania linki zabezpieczającej. Błąd ten może być naliczony tylko jeden raz, nawet jeśli popełniło go dwóch lub więcej zawodników.

9.3. Punkty ujemne w sztafecie pożarniczej

9.3.1. Czas sztafety pożarniczej w sekundach

Za każdą sekundę potrzebną do wykonania sztafety pożarniczej nalicza się jeden punkt ujemny. Części sekund są również częściami punktów ujemnych.

9.3.2. Falstart (5 punktów ujemnych)

Jeżeli zawodnik spowoduje falstart, następuje przerwanie biegu i ponowienie startu. Jeżeli ten sam zawodnik spowoduje następny falstart, ponownie zatrzymuje się bieg i przyznaje się zawodnikowi punkty ujemne za „falstart". Za falstart uznaje się, gdy zawodnik wystartuje przed komendą startową (gwizdkiem lub strzałem).

9.3.3. Niewłaściwe przekazanie prądownicy (5 punktów ujemnych)

„Niewłaściwe przekazanie prądownicy" uznaje się wówczas, gdy zawodnik nie przekaże prądownicy wewnątrz strefy zmian, jak też wówczas, gdy zawodnik, który przejął prądownicę zostanie popchnięty lub też zawodnik, który prądownicę przekazał biegł za zawodnikiem przejmującym. W czasie przekazywania prądownicy obaj zawodnicy powinni znajdować się obiema stopami w strefie zmiany.

9.3.4. Brak osobistego wyposażenia (10 punktów ujemnych)

Jeśli zawodnik zgubi jakąkolwiek część wyposażenia osobistego podczas biegu (np. hełm) i nie podniesie jej, uznaje się to za „brak osobistego wyposażenia".

9.3.5. Niewłaściwe pokonanie przeszkody (20 punktów ujemnych)

Za „Niewłaściwe pokonanie przeszkody" nalicza się punkty ujemne, jeżeli przeszkoda nie została pokonana prawidłowo, w całości została pominięta lub jeżeli prądownica została zgubiona podczas pokonywania przeszkody albo przerzucona przez przeszkodę. Jeśli zawodnik poprawi we właściwy sposób pokonaną wcześniej nieprawidłowo przeszkodę, błędu się nie zalicza.

9.3.6. Niedoniesienie prądownicy (20 punktów ujemnych)

Za „Niedoniesienie prądownicy" nalicza się punkty ujemne, jeżeli ostatni zawodnik przybył na metę bez prądownicy.

9.4. Klasyfikacja w przypadku jednakowej liczby punktów

Jeżeli dwie lub więcej drużyn osiągnęło jednakową liczbę punktów, o klasyfikacji decyduje w kolejności:
1. bezbłędne wykonanie ćwiczenia bojowego;
2. lepszy czas bezbłędnie wykonanego ćwiczenia bojowego;
3. mniejsza liczba punktów ujemnych w ćwiczeniu bojowym;
4. bezbłędne wykonanie sztafety pożarniczej;
5. lepszy czas bezbłędnie wykonanej sztafety pożarniczej;
6. mniejsza liczba punktów ujemnych w sztafecie pożarniczej.

Jeżeli w dalszym ciągu nie można wyłonić lepszej drużyny, należy obie sklasyfikować na tym samym miejscu (ex aeqvo).

9.5. Odwołanie od decyzji sędziów

Odwołanie w przypadku czysto formalnych błędów, takich jak: wpisanie niewłaściwej daty urodzenia, grupy albo klasy, należy składać w komisji obliczeń A. Odwołanie od werdyktów sędziowskich dotyczących ćwiczenia bojowego lub sztafety pożarniczej należy składać u komendanta zawodów międzynarodowych. Jego decyzje, wydane po wysłuchaniu właściwych sędziów, są ostateczne.

9.6. Dyskwalifikacja drużyny

Jeżeli jeden lub kilku zawodników narusza rozmyślnie albo w rażący sposób regulamin zawodów lub zasady „Fair play", jeżeli przeszkadza zawodnikom innych drużyn, jeżeli drużyna samowolnie przerywa zawody bez zgody lub wyraźnego powodu, przewodniczący komisji obliczeń A, sędzia główny albo kierownik sztafety pożarniczej mogą złożyć wniosek o dyskwalifikację drużyny u komendanta zawodów międzynarodowych. Decyzja komendanta zawodów międzynarodowych o dyskwalifikacji jest ostateczna.

Powodem dyskwalifikacji może być w szczególności:

- niewłaściwe zachowanie jednego lub więcej zawodników wobec sędziów,
- użycie sprzętu przyniesionego ze sobą,
- podanie fałszywych danych na liście uczestników,
- rozmyślne przeszkadzanie zawodnikom z innych drużyn podczas sztafety pożarniczej,
- rozmyślne przystąpienie drużyny do ćwiczenia bojowego na innym torze niż przydzielony przez komisję obliczeń A,
- wymiana zawodników w drodze na tor sztafety pożarniczej,
- wystąpienie jednego zawodnika w różnych drużynach.

Kierownik zawodów międzynarodowych może podjąć decyzję o dyskwalifikacji drużyny również w przypadku nieprzyzwoitego zachowania, nieregulaminowego umundurowania albo innego naruszenia zasad podczas przygotowań do uroczystego otwarcia zawodów lub ceremonii dekoracji zwycięzców, lub też podczas trwania imprezy. Jeśli fani, poszczególne drużyny lub zespoły narodowe zakłócą w sposób arogancki uroczystości otwarcia albo uroczystości ogłoszenia zwycięzców, kierownik zawodów międzynarodowych może zdyskwalifikować odpowiednią drużynę. Zespół narodowy może on jednak dyskwalifikować tylko w porozumieniu z wiceprzewodniczącym CTIF do spraw międzynarodowych zawodów pożarniczych. W takim przypadku drużyna (tak jak pozostałe drużyny w przypadku zespołu narodowego) nie otrzymują nagród, dyplomów i odznak uczestnictwa oraz zostają skreślone z tabeli wyników.

10. OGŁOSZENIE WYNIKÓW

Międzynarodowy komitet organizacyjny wydaje dokładną instrukcję ceremonii ogłoszenia zwycięzców. W uroczystości biorą udział wszyscy sędziowie i zawodnicy. Ogłoszenie zwycięzców należy przeprowadzić w szczególnie uroczystej formie. Na komendę komendanta zawodów międzynarodowych drużyny wmaszerowują przed trybunę honorową. Komendant zawodów międzynarodowych przedstawia przybyłe drużyny przewodniczącemu CTIF.

Każda startująca drużyna otrzymuje dyplom z wpisaną liczbą zdobytych punktów oraz wielki medal zawodów międzynarodowych. Wszystkie drużyny, które uplasowały się w pierwszym z trzech przedziałów medalowych otrzymują złoty wielki medal zawodów międzynarodowych. Te drużyny, które uplasowały się w drugim z trzech przedziałów medalowych otrzymują srebrny wielki medal zawodów międzynarodowych, pozostałe drużyny otrzymują medal brązowy.

Drużynom, które zajęły wysokie miejsca można przyznać nagrody.
Wszyscy zawodnicy, sędziowie oraz personel organizacyjny otrzymują odznakę międzynarodowych

zawodów straży pożarnych (pkt 1.1.).

Uroczystość ogłoszenia zwycięzców kończy się opuszczeniem flagi międzynarodowych zawodów straży pożarnych i przemarszem wszystkich uczestników.

11. RODZAJNIKI

Jeśli w zapisach regulaminu do opisania czynności lub zawodników użyto rodzajników męskich należy rozumieć, że odnoszą się one jednakowo do mężczyzn i kobiet.

Uwagi do tłumaczenia

1) Niniejsze tłumaczenie nie zostało oficjalnie zatwierdzono przez żaden organ Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP lub Państwowej Straży Pożarnej, jest autorskim tłumaczeniem, w znacznej mierze wykorzystującym wcześniejsze wersje tłumaczenia regulaminu (przy okazji wyrażam wielki szacunek dla pracy wszystkich, którzy opracowali tłumaczenie wydania 6 regulaminu).
2) Autor tłumaczenia nie ponosi odpowiedzialności za używanie niniejszego tłumaczenia do treningów, zawodów lub szkoleń.
3) Nazwy sprzętu, wykonywanych czynności, błędów itd. nie zawsze zostały przetłumaczone dosłownie – przy tłumaczeniu zastosowano polską terminologię, wynikającą z polskich norm lub/i zastosowaną przy wcześniejszych wersjach tłumaczeń.
4) Ze względu na gramatykę języka angielskiego i niemieckiego oraz specyfikę słownictwa, w celu zachowania zasad poprawnej polszczyzny niektóre zwroty i wyrażenia nie zostały przetłumaczone dosłownie, ale podczas tłumaczenia dołożono starań, aby dokładnie oddać znaczenie i sens oryginalnych zapisów.
5) Podczas tłumaczenia zrezygnowano z niektórych, odnoszących się do tej samej sytuacji, powtórzeń występujących w oryginale.
6) Mimo, że tłumaczenia dokonano z wersji angielskiej regulaminu (a więc nie „z pierwszego tłoczenia”, jak żartobliwie to kiedyś określono), wątpliwości lub wyjątkowo skomplikowane partie tłumaczenia weryfikowano w oparciu o oryginalną wersję niemieckojęzyczną.
7) Tłumaczenie zostało sprawdzone pod względem językowym przez absolwenta studiów licencjackich Filologii Angielskiej Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Druha Jakuba Bujno.
8) Korekty tłumaczenia dokonywali druhowie: Henryk Matuszek oraz Henryk Waindok, którym bardzo dziękuję za rzeczowe uwagi. Szczególnie druhowi Matuszkowi dziękuję za długie rozmowy telefoniczne i wymianę korespondencji.
9) Przy opracowaniu dokonano „przycięcia” niektórych fotografii i rysunków w celu zmniejszenia rozmiarów pliku dokumentu. Zmiany nie naruszyły merytorycznej wartości zdjęć.
10) Przy oznaczaniu zdjęć i rysunków zachowano jednolitą numerację, zgodną z oryginałem. Stąd zarówno dla rysunków, schematów i zdjęć przyjęto skrót „rys.”.
11) Rysunki schematyczne pozostawiono z oryginalnymi, niemieckojęzycznymi opisami.
12) Nie zamieszczono tłumaczenia trzech ostatnich stron regulaminu, zawierających karty oceny ćwiczenia bojowego i sztafety.
13) Mimo dołożenia starań z całą pewnością nie ustrzegłem się błędów lub niejasności. Będę wdzięczny za uwagi i poprawki. Proszę o przekazywanie ich bezpośrednio na adres e-mail, który można znaleźć na stronie internetowej OSP Drohiczyn www.drohiczyn.osp.org.pl w okienku „Kontakt”.

Tłumaczenie i opracowanie

Tadeusz Bujno
Przewodniczący
Wojewódzkiego Kolegium Sędziów
Zawodów Strażackich Województwa Podlaskiego